



GIDSENBLAD

"LANGE NELLE"

6de JAARGANG NR. 3
JULI - AUGUSTUS - SEPTEMBER 1994

Driemaandelijks blad van
de afdeling OOSTENDE van
de WESTVLAAMSE GIDSENKRING vzw

AFGIFTEKANTOOR OOSTENDE X

In dit nummer :

- | | | |
|-----|-----------------------------------|-------------------|
| 95 | AKTIVITEITENKALENDER | REDACTIE |
| 96 | VOORWOORD | MARC LOY |
| 97 | SINT-JORISGILDE 1854 (3) | LIEVE MALFROOT |
| 103 | OVER "BOTERPIT" & "MEIBOOM" | OMER SIMOENS |
| 104 | KUNSTSCHILDER ALBERT HAGERS (1) | MARTINE QUAEGBEUR |
| 114 | 100 JAAR GELEDEN ! | LUCIEN VALCKE |
| 116 | WAT EEN GIDS L(EI/IJ)DEN KAN... | LEEN DEPRez |
| 118 | LEVE DE TORRE VAN OOSTENDE... | J.-P. WILLAERT |
| 121 | WAT EEN GIDS L(EI/IJ)DEN KAN... | CLAIRE TERRYn |
| 122 | UIT ONZE MUSEA | DIRK BEIRENS |
| 126 | WAT EEN GIDS L(EI/IJ)DEN KAN... | OMER SIMOENS |
| 130 | PROGRAMMA UITSTAP WALCHEREN 24.09 | REDACTIE |
| 132 | VERSLAG LEFFINGEWANDELING | LUC DUPON |
| 135 | EEN ZELDZAAM EXEMPLAAR | OMER SIMOENS |
| 139 | ONZE VIERTALIGE WERFFOLDER | WERKGROEP |

Redactieraad : Dirk Beirens, Martine Quaegebeur, Lucien Valcke
De medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen -- overname mag mits bronvermelding !



Verantwoordelijke
uitgever en redactie

Dirk Beirens
Floralaan 7
8400 Oostende

Secretariaat

Marcel Braet
Eekhoornstraat 20
8400 Oostende

Voorzitter

Marc Loy
Batterijstraat 70
8450 Bredene

rekeningnummer : 068-2075070-73

WILT U ZEKER WETEN OF EEN AKTIVITEIT AL DAN NIET DOORGAAT
CONTACTEER :

OMER SIMOENS (tel. 807 810) of MARCEL BRAET (tel. 26 76 31)

** ZESDE OPEN-MONUMENTENDAG , thema : TRANSPORT
ZONDAG 11 SEPTEMBER 1994

Een gedetailleerd programma vindt u in dit nummer op p.129

** DAGUITSTAP WALCHEREN (Vlissingen - Middelburg - Veere)
ZATERDAG 24 SEPTEMBER 1994

Programma en deelnemingsvoorwaarden vindt u op pp. 130-131

** WAPENS UIT DE EERSTE EN TWEEDE WERELDOORLOG
VRIJDAG 14 OKTOBER 1994 OM 20 UUR
IN ZAAL "De Anklap", Leffingestraat 85, Oostende

Voordracht door de heer Stubbe, specialist wapenkunde.
In het kader van het open-luchtmuseum Atlantikwall in
het Domein Raversijde : circuit batterij Aachen WO I
en het later open te stellen parcours WO II.
Met voorbeeldmateriaal uit de rijke verzameling van de
spreker wordt het voor geïnteresseerden beslist een
"knalavond". leden gratis - niet-leden 50 frank

** BEZOEK VESTINGBOUWRENTANTEN WO I & II OOSTEROEVER
ZATERDAG 12 NOVEMBER 1994 OM 15 UUR
AFSPRAAK AAN DE OOSTENDSE VUURTOREN LANGE(-)NELLE

De heer Van Geeteruyen, restaurant-uitbater in Knokke-Heist,
kan als geen ander boeiend en deskundig vertellen over de
militaire bouwwerken in de regio Oostende.
Hij leidt ons rond doorheen wat aan versterkingen
overbleef uit WO I en II (batterij Hundius) op de
Oosteroever van de Oostendse havengeul.
leden gratis - niet-leden 50 frank

** BEZOEK AAN DE OOSTENDSE LUCHTHAVEN + FILMPROJECTIE
ZATERDAG 10 DECEMBER 1994 OM 14.30 UUR
AFSPRAAK IN DE GROTE HALL v/d LUCHTHAVEN

tip : Nationaal Visserijmuseum Koksijde
Pst. Schmitzstraat 5 (tel. 058 -52.15.15)
tot 31 november 1994 :
DE BEWAKERS VAN DE ZEE, VUURTORENS & LICHTBAKENS

VOORWOORD

Marc Loy

FIER

Wij zijn er fier op.

Sinds eind juni torent onze eigenste patroon/patronestoren "Lange Nelle" verrassend opvallend, sierlijk slank en maritiem fris boven stad en haven uit.

Dat de realisatie van dit kunstwerk, naar een idee van de Knokse kunstenaar Ignace Van Isacker, er o.a. kwam dankzij het lobbywerk van onze gidsenkring - als schakel tussen concept en uitvoering - stemt ons blij.

Dominiek Vervaeke van "Media Consulting" kon sponsor "Royal Belge" overtuigen.

De geslaagde lasershow op 1 juli was meteen de ouverture van een nu al legendarische subtropische zomer.

Laten we hopen dat de gekunstschilderde vuurtoren vanaf nu een baken en symbool mag zijn voor de nog te ontginnen toeristische troeven in het oostelijke havengebied : de herwaardering van het "Fort Napoleon", de aanleg van een nieuwe jachthaven, de goedbewaarde vestingbouw uit beide wereldoorlogen....

En mocht het licht van "Lange Nelle" ook schijnen in de belangstellingswereld van de nieuw verkozen raadsleden en routiniers vanaf oktober 1994 opdat ze zonder ophouden zouden opkomen voor het historische erfgoed en de culturele waarden van de stad waar zij ook van (zouden moeten) houden.

Lange Nelle eindelijk en terecht dik in de verf!

HET BESTUUR

Op de algemene vergadering van 18 september 1921 wordt Guillaume Soenen, lid sinds 1903, bijgevoegd griffier op voorstel van voorzitter Deleu.

Omstreeks die tijd suggereert Moreaux de nieuwe griffier na te gaan of de vereniging kan beschikken over het lokaal "Armenonville" in het Maria-Hendrikapark.

Op zondag 17 november 1922 wordt erevoorzitter August Pede uitgebreid gehuldigd. Kunstschilder Emile Bulcke had zijn portret in 1901 geschilderd.

In 1926 kiest de Gilde G. Soenen tot voorzitter.

Hij maakt van de St.-Jorisgilde een maatschappij zonder winstgevend doel (m.z.w.d.) waardoor het zomerlokaal "Armenonville" van de stad gehuurd kan worden.

In 1929 is de Gilde gastheer voor de interclubontmoeting die plaatsvindt op de Oostendse wielervedstrijd.

Tijdens het opzetten breekt de pers echter middendoor en de paniekerige voorzitter contacteert burgemeester Moreaux die prompt de brandweer inschakelt. Een 20 meter lange ladder met aan de bovenste sport een mand vastgebonden wordt door de spuitgasten in het midden van het binnenplein opgesteld; de wedstrijd gaat door....

Tussen 1933 en 1935 dreigt voorzitter Soenen geregeld met ontslag. Er is namelijk onenigheid over de "Sire-schietsing" en de voorzitter beklagt er zich over dat leden in andere lokalen lucht geven aan hun ontevredenheid.

Bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog neemt Charles De Bock - zijn ervaringen in WO I indachtig - de nodige voorzorgsmaatregelen en hij verbergt bogen en ander waardevol materiaal in zijn woning. Aan de controlerende Duitsers vertelt hij dat de wapens van de middeleeuwen dateren toen de Vlamingen tegen de Fransen streden. Het gaat erin als koekebrood en hij mag het materiaal behouden.

Na WO II worden de activiteiten op 27 mei 1945 weer opgestart. Het stadsbestuur eist 7.055 frank omdat sedert 1943 geen huur meer betaald werd. Allerlei herstellingen moeten uitgevoerd worden, maar de kas is leeg. Een lening bij de leden brengt 8700 frank op.

Gusty Pede wordt op zondag 11 juni 1948 gevierd bij zijn aanstelling tot erevoorzitter.

Met eenparigheid van stemmen wordt op 18 maart 1951 Marcel Soenen tot voorzitter uitgeroepen als opvolger van zijn overleden vader.

Op zondag 6 juni 1954 viert de St.-Jorisgilde haar 100-jarig bestaan met een jubelfeest. Het gezelschap krijgt een schitterende ontvangst op het stadhuis. Erevoorzitter G. Pede schenkt de vereniging een nieuw vaandel. Er wordt een nationale schietprijskamp georganiseerd en een niet te versmaden banket rondt het geheel af.

PLEchtstatig wordt het verslag naar voren gebracht door de zoon van Henri Goddyn die zelf knaap was tijdens de viering van het vijftigjarige jubileum.

Na zware financiële offers wordt in juli 1961 de bestaande houten wip vervangen door een metalen met beweegbare mand, ontworpen door Laurent Soenen.

In mei 1967 aanvaardt het bestuur een officieel uniform : een blauwe jas en een grijze broek.

Op 21 januari 1974 wordt Laurent Soenen de nieuwe voorzitter; hij zet daarmee de familiale traditie voort sedert 1926. Bovendien lag Guillaume Soenen kort na WO II, samen met enkele vooraanstaanden uit de balboogsportwereld aan de basis van de "Unie der Kruisboogschutters van België".

Ook ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan wordt op zaterdag 19 mei 1979 een jubelfeest georganiseerd. Tijdens de

gebruikelijke evaluatie worden de speciale financiële inspanningen beklemtoond die leidden tot de modernisering van het lokaal "Armenonville" en de bouw van de schietstand die enig is in België.

In 1990 is de St.-Jorisgilde al 100 jaar "koninklijk".

UPDATE

Opmerkelijk in de historiek van de maatschappij is de prominente aanwezigheid van families als Mouqué, Dewulf, Pede en Soenen.

Momenteel telt de vereniging een 50-tal leden waarvan de helft actief is als schutter.

De bogen zijn niet meer te koop in de handel maar worden door de leden zelf gemaakt. De oudste boog dateert van 1874.

De maatschappij heeft ook een prachtige collectie medailles.

Het lidgeld bedraagt 500 frank per jaar en per schieting moet maar 25 frank inleggeld betaald worden.

Elke week wordt twee keer geschoten : op zondag en maandag, telkens van 16 tot 20 uur.

Het zomerseizoen loopt van 1 mei tot einde september en het winterseizoen start op de 1ste zondag van oktober en loopt tot eind april. In de zomer schiet men op losse aangeduide "vogels" va links naar rechts; in de winter wordt geschoten op kartonnen schijven, blazoenen genoemd.

Tijdens beide seizoenen samen vindt een individueel kampioenschap onder de leden plaats.

De schutters worden wel ingedeeld in peletons volgens loting of "orde van beschrijving".

Ieder jaar in de maand augustus wordt een schieting georganiseerd door de "Nationale Federatie van de Belgische Balboogschutters".

Eigen wedstrijden zijn : de Sireschiëting in de derde week van mei (de sire ontvangt het 2 bij 1 cm kleine vogeltje met pluim als aandenken en een couvert met het kenteken van St.-Joris); de Prinsenschiëting in de derde week van februari, de Wisselbeker E. Mouqué geschoten tijdens het zomerseizoen; om zich te kunnen meten in de Wisselbeker Robert Soenen moeten de kandidaten aan minstens 20 klassementsschiëtingen deelgenomen hebben.

EEN OVERZICHT van 1854 tot 1992

Erevoorzitters : Liebaert Aimé
Marion Joseph
Desmet Charles
Pede August
Pede Noé
Pede Gusty
Vandenbrande Pierre
Gryson Willy

Voorzitters of Hoofdmannen : Maurus Th.
Debaene M.
Samyn Eugéne
Danneel Alfons
Van Heule Renon
Soenen Guillaume
Soenen Marcel
Soenen Laurent

Dekens : Dehaene Frans
Verbrugge Jaak
Daveluy Jules

(zoon van Alexandra Daveluy-Taen Hee Tseu, nicht van Ensor
Oostende 17 juni 1910 - St.-Agatha Berchem 28 juli 1976)

Cornelis Th.
Van Hilt
Van Yper
Frétin Louis

Mouqué Aimé
Maertens Adolf
Mycke Oscar
Everaerts Edmond
Deknock Jules (uitbater vroeger winterlokaal)
Dewulf August (25 jaar uitbater Armenonville)
Soenen Marcel
Dewulf Jozef
De Bock Philemon
Gunst Omer

Ondervoorzitters (vanaf de stichting v.z.w.d.) :

De Bock Charles
De Bock Philemon
Corveleyn Rudi
Caron Raymond

Keizer (maar één) : Denys Norbert (1988,1989,1990)

Nog bestaande maatschappijen :

Grand Serment Royal et Noble de Notre Dame du Sablon -Brussel
Willem Tell - Tienen
Vooruit en Recht - Hemiksem
Jonge Leerlingen - Hemiksem
Sint-Servatius - Aalst
De Klauwaerts - Aalst
De Ware Vrienden - Aalst
Sint-Joris - Oostende

Huidig bestuur (anno 1992)

Voorzitter : Laurent Soenen
Ondervoorzitter : Raymond Caron
Penningmeester : Charles Pyson
Secretaris : Roger Lams
Commissarissen : 1ste John Bulteel
2de Erwin Simoens

slot

bronnen

- Guldenboek en verslagboek van de maatschappij
- Nationale Federatie der Balboogschutters van België
1926-1976
- Om en rond de kruisbooggilden : juwelen, wapens en
documenten
- Alle documentatie voorhanden in het lokaal St.-Joris
- Over het bestaan van de St.-Jorisgilde te Oostende :
Daniël Farasyn, De Plate (1981, p. 22)
- Winkler Prins encyclopedie



vervlogen tijden...:..badkarrenfile..&..aangeklede strandvreugde

een reactie op "De Arsenaalstraat" , artikel in Gidsenblad "Lange Nelle", 1994 nr. 2, p.58 (midden)
"Volgens een aantal bronnen zou de Gistelsesteenweg de scheiding tussen "Boterpit" en "Meiboom" gevormd hebben..
Wie brengt duidelijkheid?"

Telefonische opmerking van Meibomenaar-lid Roger Decoster :

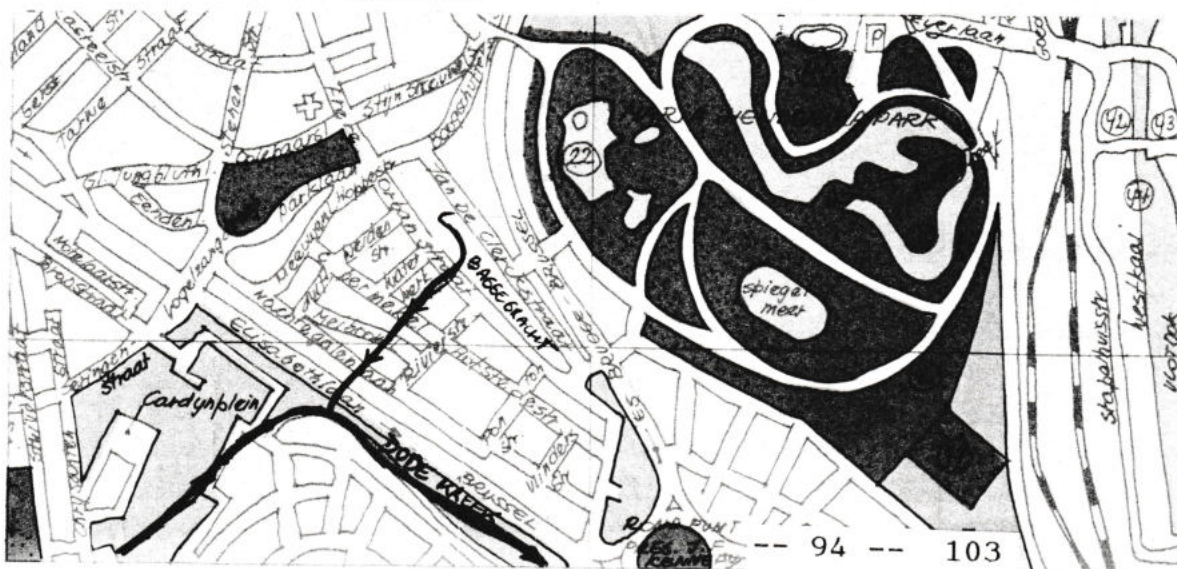
"De stinkende kreek vormde in feite de werkelijke grens tussen de "Boterpit" en de "Meiboom"

Toelichting Omer : Deze inderdaad stinkende kreek - wij noemden ze de "baggegracht" - kwam vroeger vanuit de werkhuizen van de NMBS, waar nu o.a. het pompstation staat van de Waterzuiveringsmaatschappij van het Kustbekken op de "Boterpit". Vervolgens liep ze tussen de Reinigingsdienst, vroeger ook op de "Boterpit" langsheen de Frère Orbanstraat, een weide, over de F. Orbanstraat naar de Elisabethlaan.

Naderhand werd deze kreek overwelfd.

Daarop is thans een wandelweg vanaf de Jan De Clerckstraat, over de F. Orbanstraat, de Constant Permeke- en de Nachtegalenlaan, tot aan de Elisabethlaan.

Naast het self-service benzinstation aan de Elisabethlaan, duikt deze kreek weer te voorschijn, volgt de Waterlelielaan, loopt tussen het begin van de Dahlialaan en de autosnelweg, wordt weer zichtbaar bij het begin van de Zandvoordestraat aan het Heilig Hart-ziekenhuis, zwenkt naar de opslagplaats van bouwmaterialen Gebroeders Vanden Berghe, en eindigt aan het Camerlinckgeleed.





-ALBERT HAGERS-

Albert Hagers, getekend door William Lievens.

Kunstschilder Albert Hagers

Martine Quaegebeur

deel 1 : interview en kennismaking

Albert Hagers leerde ik twee jaar geleden kennen tijdens de jaarlijkse Grote Zangwedstrijd van Stene-Dorp. Door toedoen van mijn kinderen : "Mama, waarom zou je ook niet eens meedoen aan de zangwedstrijd ?", liet ik mij inschrijven. Het was een hele belevenis om, in een grote tent op het podium, een lied te zingen met orkestbegeleiding voor een groot publiek. Ik vond dit erg boeiend en behaalde een welverdiende derde plaats.

Zoals steeds waren er mooie prijzen te winnen, waaronder ook kunstwerken van kunstenaars uit de streek. Mijn keuze ging uit naar een prachtige tekening in rood contépotlood waarop een visser met kind werden afgebeeld. Het was een werk van Albert Hagers en ik was buiten mezelf van vreugde. Fier als een pauw toonde ik mijn trofee. "Martine, de kunstenaar is vanavond hier in de tent aanwezig. Het zou hem genoeg doen als je hem goeiendag zou zeggen", zei iemand van het feestcomité. Dit moest hij geen twee keer zeggen, want ik verlangde niets liever dan de kunstschilder van mijn prijs te ontmoeten en hem te bedanken.

Albert Hagers droeg een volledig wit kostuum en een zwarte borsalino-hoed. Hij zag eruit zoals alleen ware kunstenaars eruit zien en ik vond hem een grote persoonlijkheid. Hij vertelde me dat hij intens veel van mijn zangvoordracht had genoten en dat hij met genoeg zijn tekening had geschonken.

Een jaar later deed ik opnieuw mee aan de Grote Zangwedstrijd. Ik behaalde er eveneens een vooraanstaande plaats en geloof het of niet, ik mocht voor de tweede keer een werk van Albert Hagers in ontvangst nemen : een kleurrijke aquarel die bomen voorstelde. De kunstenaar feliciteerde me : "Ik hoop dat je er veel van genieten. Het is van harte gegeven".



Van 16 tot 29 juli 1993 exposeerden Albert Hagers en Adolf Dewulf in de molen van Stene. Van links naar rechts herkennen we : Aneca, Albert Hagers en Adolf Dewulf.

(Foto Albert Hagers)

In Stene bevindt zich de oude molen waar jaarlijks, tijdens de zomer, kunstwerken van kunstenaars uit de streek worden tentoongesteld. In de zomer van 1993 stelden Albert Hagers en Adolf Dewulf er samen tentoon. Met mijn familie ben ik ze gaan opzoeken en zo leerde ik hun kunstwereld kennen. De werken van Adolf Dewulf, meestal aquarellen, stelden serene landschappen van Oostende en omgeving voor; die van Albert Hagers waren verscheiden. Er waren vele tekeningen bij. Hun werken waren buitengewoon mooi om te zien, vooral die van Albert Hagers vond ik karaktervol en heel bijzonder. De kunstenaar vertelde me toen : "Weet je, heel wat mensen hebben talent, maar het is de kunst deze te beoefenen en waar te maken. Velen liggen nu onder de grond zonder hun ambities gerealiseerd te hebben en dit is erg spijtig".

Hij nodigde me uit om zijn atelier te bekijken : "Je bent steeds welkom".

En zo ben ik bij Albert Hagers en zijn vrouw, Jenny, op bezoek geweest. Ik werd er hartelijk ontvangen.

"Eerst zal ik je aan mijn vrouw voorstellen".

In de woonkamer, helemaal tegen het raam, zit Jenny met de benen uitgestrekt in een zetel. Zij luistert naar klassieke muziek die de bandopnemer vlak naast haar afspeelt. Zij is blij met mijn bezoek en is juist een cryptogram aan het invullen : "Mijn geliefdkoosde bezigheid", begroet ze me vriendelijk.

In de huiskamer is het gezellig warm : de mazoutkachel stookt op volle toeren want Jenny kan de warmte goed verdragen.

Terwijl Jenny en ik gezellig zitten te praten, zet Albert koffie. "Toen ik vijf jaar was, werd ik getroffen door polio", vertelt ze, "Albert heeft daarom altijd zelf het eten klaargemaakt". "Ja, de kok en dikke jongen", antwoordt Albert lachend . "U kent toch ook deze bekende Oostendse uitdrukking ?".

Hun woning, een typisch polderhuisje, draagt de naam "t Mussenest". Ooit was het een dorpscafé, "De Tivoli" genaamd. (Er bevindt zich nog een café "De Tivoli" op de Vuurtorenwijk).

"Ik ben dikwijls in het café binnen geweest" zegt Albert, "zelfs als kind speelde ik meermaals op de oude luchthaven van Stene. In die tijd was de streek hier onbebouwd".

"Ons huis was een krotwoning, maar we hebben het helemaal kunnen renoveren en herinrichten met woonkamer, slaapkamer, keuken en atelier op het gelijkvloers", verklaart Jenny.

Albert en Jenny leerden elkaar kennen aan de Oostendse academie. Hij was een knappe jongeman met veel talent en zij was een mooie jonge vrouw. Zij voelden iets voor elkaar en werden goede vrienden. Toen kwam de Tweede Wereldoorlog. Zoals de meeste jonge mannen, vluchtte Albert met zijn familie naar Engeland, waar hij in Londen werkzaam was in de afbraak. Verder stelde hij er drie keer tentoon in de Belgische ambassade en zijn werken werden met succes bekroond. Na de oorlog keerde hij terug naar Oostende en is toen met Jenny samen gaan wonen. Na zovele jaren is de liefde er alleen maar sterker op geworden : "Hoe ouder ze wordt, hoe liever ik haar zie", bekent hij openhartig.

42 jaar geleden zijn Albert en Jenny naar Stene komen wonen om van de stilte te genieten. Maar de stilte is nu verdwenen : de Steensedijk is een drukbereden weg geworden en hun woning bevindt zich op de landingsroute van de luchthaven van Raversijde. "Vorige week slingerde er een defect vliegtuig boven ons dak. Een hels lawaai was dat, net als één grote zwerm vliegtuigen", deelt Jenny me mee.

De koffie is warm en smaakt fantastisch. Inmiddels heeft Albert een glas genever voor mij uitgeschonken : "Heel gezond" prijst hij me aan.

Op een plank tegen de muur, liggen drie grote dikke woordenboeken : "Die gebruik ik voor het oplossen van mijn cryptogrammen en ik heb bovendien nog een speciale voor kruis-

woordraadsels", legt Jenny me enthousiast uit. "Ik kan er intens mijn aandacht op vestigen en tegelijkertijd is het een boeiende ontspanning".

Jenny houdt van klassieke muziek en van de stem van Vera Lynn. Ze houdt ook van de zomer, want dan zit ze buiten vóór haar deur om van de zon te genieten en met de mensen een babbeltje te slaan. Nu kijkt ze door het raam en ziet enkel vrachtwagens op- en afrijden voor de heraanleg van de Zilverlaan.

Tot voor drie jaar, deed Jenny de boodschappen, maar toen is ze met haar rolstoel lelijk gevallen. Ze werd voor enkele weken in het ziekenhuis opgenomen om te herstellen van twee pijnlijke arm- en beenbreuken en een zware hersenschudding. Sindsdien doet Albert de boodschappen. Tot vorig jaar deed hij dit per fiets, maar nu laten zijn onderbenen het niet meer toe. Albert is altijd een verwoed fietser geweest. Hij maakte fietstochten naar Gistel, Ichtegem, Brugge of naar Blankenberge en het mooie polderlandschap is niet onopgemerkt aan hem voorbijgegaan : het inspireerde hem voor het schilderen van zijn doeken.

Op de kast staat een schaakspel want Jenny en Albert spelen regelmatig schaak. "Albert kijkt ook graag televisie maar ik ben er geen voorstander van".

Aan de andere kant, boven de zetel, hangt een mooie marine in groene kleuren door de kunstenaar zelf geschilderd.

Albert is een waar natuurliefhebber. Hij houdt van dieren en planten. Op zijn koer, achter zijn huis, kweekt hij verschillende bomen. Hij plant ze in potten (bonsai's genaamd) en verzorgt ze met hart en ziel. "Het is leerrijk en het houdt me aangenaam bezig. Trouwens, bomen leven en daar hou ik van !" (De mooie esdoorn die we naast zijn woning bemerken, werd door de kunstschilder zelf gekweekt).

Vrijdagavond is uitgaansavond. Dan gaat de kunstenaar samen met zijn vriend Jan een pint pakken in één van de drukbezochte cafés van Stene. Albert is bovendien erg gesteld op vriend-



Albert Hagers bij zijn bonzai's : "Ik hou van bomen. Het kweken ervan is leerrijk en het houdt me aangenaam bezig".



"Hard labour", olieverfschilderij op doek, bevindt zich in Huize Gezelle in Stene-Dorp.

schap : "Vrienden zijn belangrijk in het leven en zijn daarom steeds welkom".

In zijn werkplaats heerst er een ware artistieke sfeer : kleurrijke schilderijen hangen aan de muren, panelen staan achter elkaar tegen de muur opgestapeld, mappen met hopen tekeningen, stapels penselen, potloden en verf. "Het enige nadeel hier is plaatsgebrek". Op de schildersezal bemerken we een tekening waarop het hoofd van Willem Vermandere staat afgebeeld. Albert heeft Willem Vermandere onlangs nog ontmoet en heeft hem nu in rode conté getekend. Hij tekent en schildert immers alles uit het hoofd.

Zijn gehele oeuvre getuigt van bijzondere scheppingskracht en bewonderenswaardige levenskunst. Het is de weerspiegeling van een uitzonderlijk begaafd kunstenaar met een onuitputtelijke bron van inspiratie.

Zijn werk omvat alle genres : marines, boeren, vissers, bomen, paarden, koeien, zeevogels, vrouwenaakten, landschappen, karikaturen enz. : "Ik hou van afwisseling in mijn werken, je mag niet eenzijdig zijn".

In de loop van zijn carrière heeft de sympathieke kunstenaar al heel wat tekeningen en schilderijen gemaakt. Het juiste aantal weet hij niet precies te vertellen. Hij is overigens zeer gehecht aan zijn werken en kan er dan ook moeilijk van scheiden.

"Mijn tekeningen zijn even belangrijk en waardevol als mijn schilderijen", zegt hij oprecht. Albert maakt trouwens schitterende tekeningen. De onderwerpen van zijn tekeningen zijn, evenals die van zijn schilderijen, heel verscheiden : mensen, dieren, bomen enz. Zijn tekeningen stralen een bijzondere eigenheid uit. Hij tekent mensen en dieren in weelderige vormen en zijn werk is één en al expressie. Hij bezit de eigenheid om gelaatsuitdrukkingen specifiek te benaderen waardoor het karakter van de mens fijnzinnig wordt weergegeven.

De laatste tijd legt hij zich meer en meer toe op het tekenen. Nu tekent hij bijna elke dag.

Zijn werk is expressionistisch : het vertrokken gelaat van de werkende mens, het harde labeur van de boer op het land, de hopeloze uitdrukking van de bootjestrekker en de visser, dit alles weet hij expliciet voor te stellen.

Albert is begaan met het onrecht in de wereld. Hij tekent de verdrukten, de hongerlijdenden, de uitgehongerde vrouw die, op sterven na dood, haar kind de borst geeft. Dit alles maakt diepe indruk op hem. Wij worden er dagelijks mee geconfronteerd via radio en televisie. De kunstenaar is niet ongevoelig en zijn inspiratie is onverwoestbaar.

Een mooie houten bibliotheekkast, boordevol leesboeken, prijkt langs de muur. Albert is een belezen man : "Ik heb in mijn leven boeken verslonden" lacht hij me vriendelijk toe.

In zijn boeken steken bladwijzers die hij zelf heeft ontworpen, een bewijs van buitengewone creativiteit : "Ik ben altijd creatief geweest en ben het nog steeds, ik kan niet stilzitten", antwoordt hij enthousiast.

In een hoek van zijn atelier staat een sierpot in aardewerk door de kunstenaar eigenhandig vervaardigd. Verder zien we kleine houtsculpturen die hij heel fijn heeft uitgesneden. Meestal zijn het muurversieringen waarop mensenfiguren worden afgebeeld. Nu maakt Albert geen houtsnijwerk meer.

De kunstschilder heeft een scherpe waarnemingsgeest. Hij is een mensenkenner en een uitmuntend levenskunstenaar. Zijn krachtige levensfilosofie en zijn enorme bezieling voor zijn werk, maken hem uitgesproken veelzijdig. Hij maakt olieverfschilderijen, aquarellen, gouaches en contétekeningen. Elk schilderij, elke tekening stelt steeds iets nieuws voor. Het is werkelijk boeiend om ernaar te kijken, je bent er nimmer op uitgekeken.

Wat me opvalt, is de eenvoudige omlijsting van zijn doeken, waardoor de warme kleuren en de vitale vormen van zijn figuren geheel passend tot uiting komen.

Meermaals schildert hij vrouwen en paarden gezamenlijk. Hij moet daar ongetwijfeld heel veel van houden. "Lady Godiva" is de confrontatie tussen kracht en gratie : het paard symboliseert de kracht, de vrouw de gratie.

"Eenzaamheid" wordt voorgesteld als een mooie, jonge vrouw die eenzaam op het strand zit met in de achtergrond een massa mensen.

Om een marine te schilderen, laat Albert zich het liefst eerst in de wind uitwaaien op het strand : "Zo geraak ik vertrouwd met de zee en krijg ik inspiratie". Zijn marines schildert hij, veelal met paletmes, op overwegend grote doeken. De liefde voor zijn omgeving wordt op passionele manier voorgesteld. Het groenblauwe van de zee, het zuivere wit van grote zeevogels, de prachtige zonsondergangen, het zijn allemaal kunstwerken van esthetische grote waarde waaruit een innige verbondenheid met de natuur centraal staat. Bovendien wordt de genegenheid voor de zee geaccentueerd door het gebruik van opmerkelijke warme kleuren : het licht wordt in felle gele en rode tinten weegegeven.

De laatste 6 jaren schildert hij eveneens geabstraheerd en abstract op paneel met een voorkeur voor warme kleuren. Het penseel wordt dan in alle hevigheid gehanteerd.

Albert Hagers is een openhartig, blijmoedig, hulpvaardig en vriendelijk man. Hij heeft een goed hart en daarom wordt hij door de mensen in Stene heel graag gezien. Daarenboven is hij een groot kunstenaar en bij hem ben ik op bezoek geweest. Het zal me steeds bijblijven als een gezellige, verrijkende en onvergetelijke namiddag.

wordt vervolgd

DE GELEIDELICHTEN VAN RAVERSIJDE

Om de havengeul van Oostende binnen te varen, heeft men voor de grotere schepen een hulpmiddel geïnstalleerd op de oostelijke kaaimuren : twee Sint-Andreaskruisen materialiseren de lijn waarop die schepen zich moeten richten in hun aanloop om de haven binnen te varen. Na zondergang zijn dat twee verticale verlichte rode strepen.

Een analoog hulpmiddel werd in 1894 te Raversijde in de duinen opgericht om de westelijke doorgang doorheen de Stroombank te markeren. Het waren echter geen Sint-Andreaskruisen maar wel "geleidelichten". Deze lichten bevonden zich in de top van twee stalen torens.

Het laagste licht bevond zich op de kam van de duinen op een hoogte van 17,40 m boven de zeespiegel. Het hoogste licht bevond zich 110 m landinwaarts op 23,40 m boven de zeespiegel.

Vooraf de hoogste toren : een metalen constructie met een wenteltrap van 168 treden, had het uitzicht van een vuurtoren waardoor wel eens verkeerdelijk gesproken werd over de "vuurtorens van Raversijde".

De hoogste toren bevond zich vlakbij het gebouw dat in het vroegere domein van Prins Karel gelegen is en de naam "Villa Bastien" gekregen heeft. Het is in dat gebouw dat nu de ontvangst en de ticketverkoop voor het bezoeken van de "Atlantikwall" gebeurt. In zijn oorspronkelijke vorm was dat gebouw het huis van de torenwachter. Nabij deze woning werd een nu nog bestaand vierkant gebouwtje opgetrokken dat de naam kreeg : "het petrolkot". Daarin werd de petroleum bewaard waarmee de geleidelichten brandden.

De twee lichttorens werden in het voorjaar van 1915 door de manschappen van het Marinekorps Flandern omvergetrokken omdat zij te duidelijke merkpunten waren voor de geallieerde schepen.

Na de oorlog werden de torens niet heropgericht.

- Bronnen :
- "Geleidelichten van Raversijde", door A. Geryl en C. Van Troostenberghe in het tijdschrift "Granigate" nr. 52/1993
 - "Raversijde - Geschiedenis van het Koninklijk Domein", door A. Deseyne

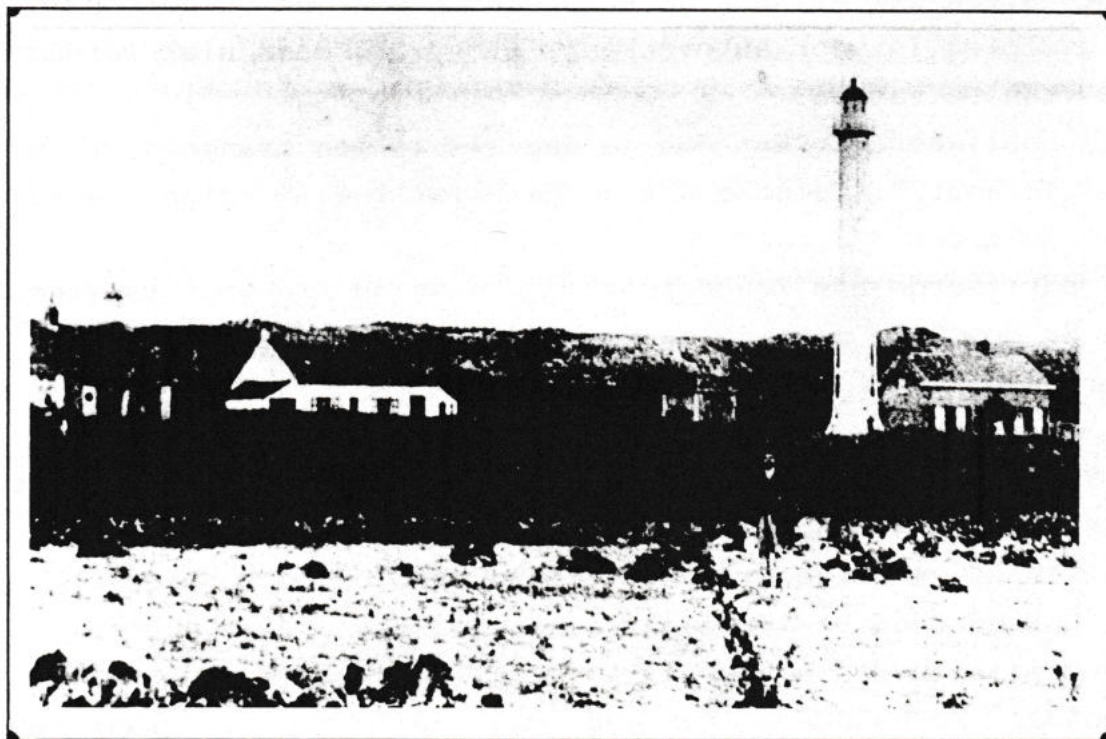


Foto van een postkaart uit de collectie van C. Van Troostenberghe, waarop duidelijk de twee geleidelichten te zien zijn evenals de woning van de torenwachter en het "petrolkot" nabij het hoge licht.

*Tijdens een rondleiding in het openluchtmuseum Atlantikwall was ik bijna aan het einde gekomen. Ik had juist een aantal lastige trappen beklommen en bevond me op de houten overgang naar de toiletbunker, achter mij : de groep.

Dat is ook de plaats die heel dicht bij de Duinenstraat ligt. In die Duinenstraat stond iemand die iets riep naar de laatsten van de groep en die gaven mij te kennen dat die persoon iets wilde vragen : "Hoe geraak ik hier binnen op het domein," vroeg hij. Ik antwoordde dat de ingang zich iets verder aan de rechterkant bevond.

Toen bleek dat hij met de auto was en daar de Duinenstraat afgesloten is voor autoverkeer, stond hij daar niet wetende wat aan te vangen.

Hij replikeerde : "Wat doe je dan als je een zwangere vrouw bij je hebt?"; "Wachten tot na de bevalling..", riep iemand uit de groep.

Ik adviseerde hem terug te rijden naar de Nieuwpoortsesteenweg en de speciale parking op te rijden om zo het domein te bereiken.

*Tijdens een rondleiding in hogergenoemd domein hoorde ik twee oudere heren in het Engels converseren. Ik vroeg hun in het Engels of ze hetgeen ik al verteld had, begrepen hadden. Ze antwoordden bevestigend in het Nederlands. Ze waren Bruggelingen die echter al 43 jaar in Brisbane, Australië woonden. Ze hadden beiden gedurende WO II aan de Atlantikwall gewerkt en terwijl ze op bezoek waren in België, wilden ze dit domein graag bezichtigen.

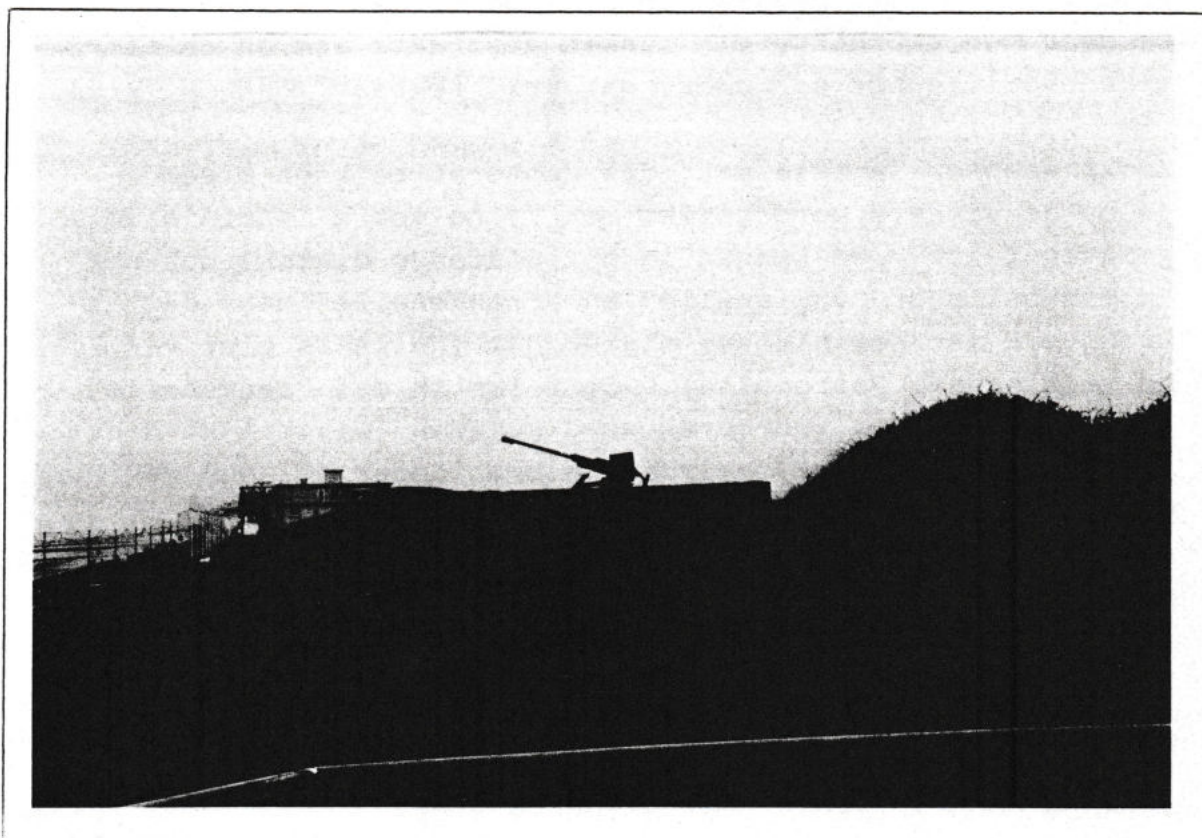
*Eens had ik een tiental Engelsen die allen gemeenteraadslid waren in Ramsgate. Het waren heren van allerlei leeftijden.

Een oudere man vertelde me dat hij naar de festiviteiten in Normandië gegaan was en daar zelfs als oud-soldaat een medaille gekregen had omdat hij deelgenomen had aan de landing op Sword beach in 1944.

Een andere Engelsman vertelde me volgende anekdote :

"De meester vroeg aan de klas wie van de jongens een verhaal kon vertellen met een moraal. Bob stak z'n vinger op en vertelde dat zijn grootvader in de oorlog gevochten en in de loopgraven aan het front gelopen had. Iedere keer dat hij de loopgraaf moest verlaten om aan te vallen nam hij enkele goeie slokken van de whisky die hij bij zich had. Zo had hij alle soldaten neergeschoten die hij tegenkwam en was bovendien de enige van zijn regiment die de aanval overleefd had.

De meester vond het verhaal over z'n heldhaftige, moedige grootvader heel mooi. Toch kon hij er geen moraal in ontdekken. Maar Bob replikeerde : "Jawel...Als opa dronken is, blijf dan uit z'n buurt...".



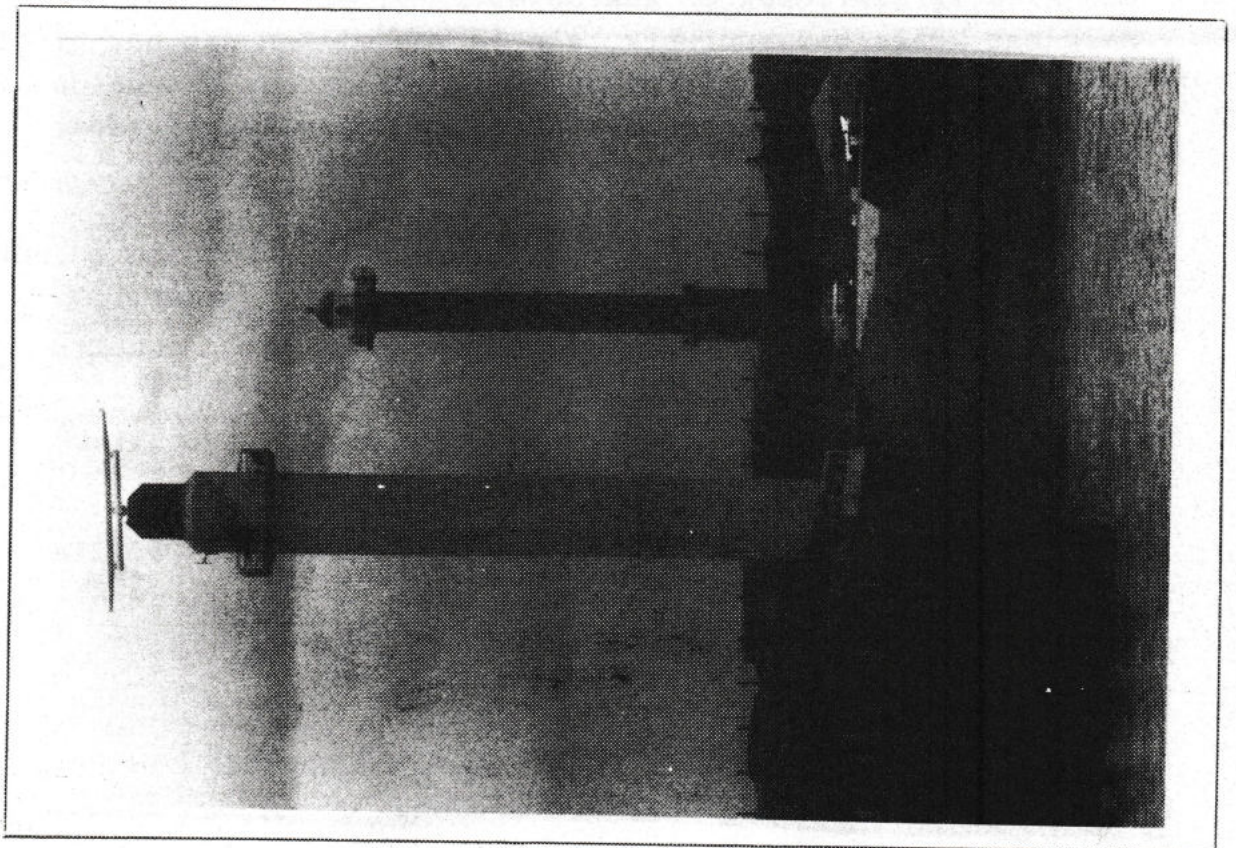
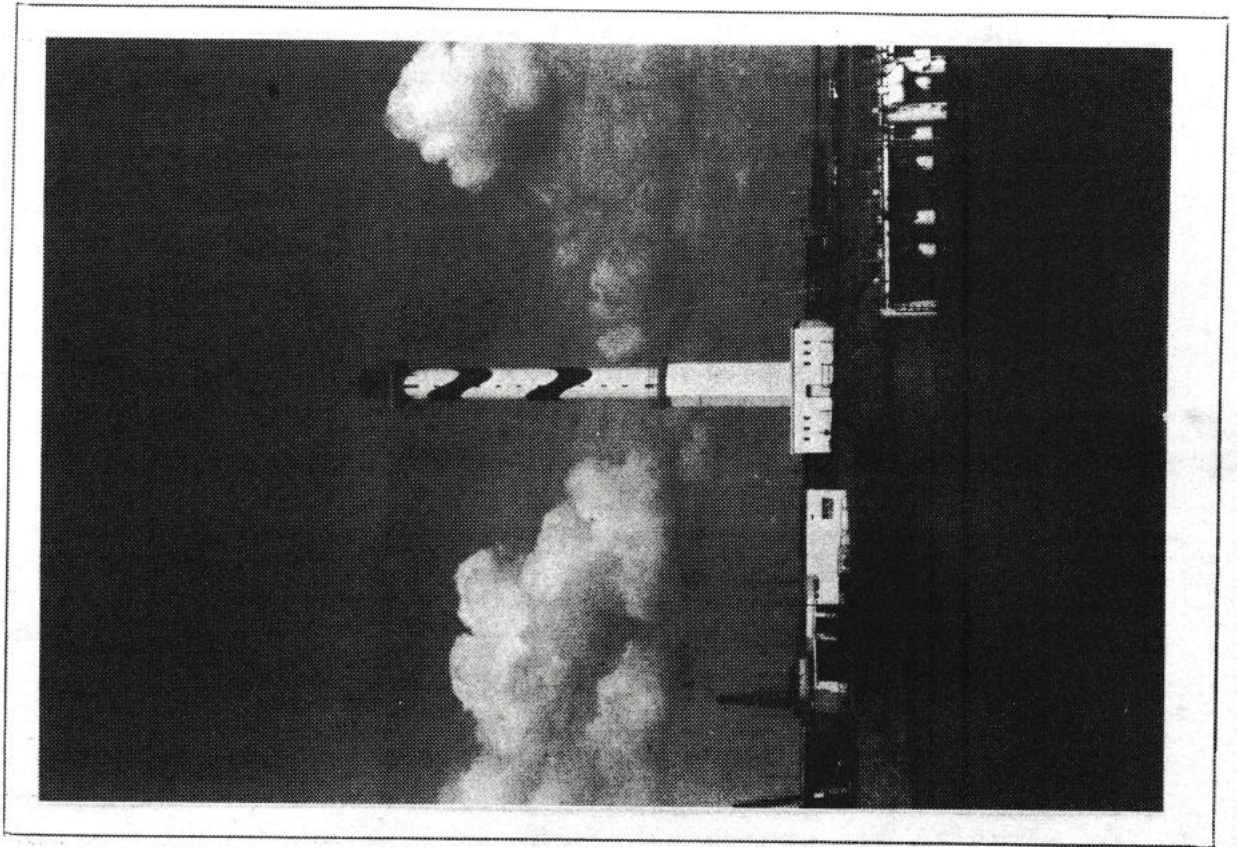
Een frisse neus halen op 't koptje van 't Hoofd is een goede remedie tegen dagelijkse beslommeringen, maar deze eerste juli-avond zijn de frisse neuzen bijna niet te tellen.

Blijkbaar staat half Oostende op het westerstaketsel! De andere helft zit aan de oostkant van de havengeul, "zwart van 't volk " bij wijze van spreken. Hoewel bij wijze van spreken ! Zeggen we niet "de déé van 't négerdorp" tegen het volk van de vuurtorenwijk? Zoals zij spreken van "da goedje van an de bassings". Typeringen en lapnamen geven is ingebakken bij een Oostendenaar en een deel van onze volkse ruwheid, ook nog!

Zo gaf ik bij het oprichten van de radartoren (m) op "d'oalve moane" haar spontaan de naam van "de sulferstok" wegens haar rode hoed, het is net een lucifer. Nog zo een leuke en rake typering is "langenelle" als koosnaam voor onze vuurtoren. Zij is inderdaad vele ellen lang maar het is lang geleden dat de lakenhandelaars nog met de ellestok maten. Vooral deze op de markt konden er goed mee overweg, meestal in het nadeel van de klant. De door hen gebruikte el, tussen gestrekte arm en de tegenoverliggende schouder, was vrij rekbaar.

Zodat wanneer je iets mat, dat achteraf te kort bleek , je op de vingers werd getikt met "j'he met e langen elle gemeten zeker?" We kennen in het Oostends dialect ook nog "poessenelle" of "vuulenelle" en "frankenelle" maar dat is vrouwvolk met een slechte eigenschap (Nelle is hier van de meisjesnaam Petronella) . Ooit las ik dat "langenelle" pas aan de vorige vuurtoren werd gegeven. Dit blijkt niet juist en me door een onverdachte bron onder de neus gewreven. Wat ik wel weet is dat deze toren door mijn grootvader-schildersbaas in zijn roodwitte badkostuum werd geschilderd zodat we, de groengele schutkleuren van vorige toren meegerekend(1), aan een derde geschilderde versie toe zijn. Wie leerde zijn volk schilderen?

De gewaardeerde Bredense heemkundige R.Verbanck publiceerde verscheidene artikels over Sir Home Riggs Popham. Deze Britse zeeofficier probeerde in 1798 om Napoleon Bonaparte een hak te zetten door een aanval uit te voeren op Oostende en de sluizen van Sas-Slyckens.



Hiertoe kocht hij ,in opdracht van zijn regering, verscheidene schepen te Oostende, waar hij gewoond had. Deze aankopen werden toen vastgelegd in notarisakten (2).

Zo kocht Popham al in 1794 enkele schepen met welluidende namen zoals "De Drie Zusters", "Maria Victoria", "De Loopende Haas ", "Vergenoegen" en "Belona" alsook op 9 april 1794 (3) van Adriaen Dreivoet het 60 last metende pleitschip "De Lange Nelle" (4).

In de 17e en 18e eeuw was het "Vlaemsche Pleitschip" een rondbodem binnenschip dat ook aan kustvaart deed en zeg nu zelf, naar wie kan een zeeman zijn schip beter noemen dan naar haar die hem de veilige haven wijst! Ondertussen is de duisternis ingevallen en de vuurtoren aan een nieuwe reeks omwentelingen begonnen.

Statig langzaam komt de staatsleepboot voorbijgeschoven. Een waaijer van water wordt uit haar brandlansen omhooggespoten en vormt zo een scherm waartegen een laserkanon haar groenige lichtbundel laat dansen onder begeleiding van een ritmisch achtergrondmuziekje.

Op de witgeschilderde schacht van de vuurtoren is het een kleurig gewriemel en gekronkel in allerlei motieven. Maar net zoals bij vuurwerk, als je zou willen dat het blijft duren, sterft na een kwartiertje alles langzaam uit na de onvermijdelijke reclameprojectie op de tegenoverliggende flatgebouwen.

De plaats waar ooit onze eerste "langenelle" stond en nu het Zeeliedenmonument bleef in duisternis gehuld. Jammer!

noten :

(1) in WO II

(2) D. Farasyn putte deze akten uit het fonds Van Caillie

(3) al 200 jaar geleden!

(4) R. Verbanck, Sir Home Riggs Popham, in :
Neptunus nr.229 (1992) pp. 13-25 + ill.

De heer J.P.C. Willaert is gedelegeerd bestuurder van de heemkring "TER CUERE" in Bredene

WAT EEN GIDS L(EI/IJ)DEN KAN...

Claire Terryn

Schets van het eerste bedrijf van een gidsbeurt : een zeer grillige aprildag...heel landelijke leden van een landelijk gezelschap en een trein die vertraging had. Bij hun aankomst viel het hun plots te binnen dat een blaas geledigd en een maag gevuld moest worden. Omer en ik stonden als Manten en Kalle te kijken hoe het aluminiumfolieboterhammetje verorberd werd met de eerste pint of het zoveelste koffietje.

Het volgende bedrijf : er werd vlug doorgestapt om wat verloren tijd in te halen en ik kreeg het compliment te horen dat "Mevrouw nog goed te been was!"

Terzelfdertijd zag ik in een droombeeld mezelf voortsjokkend al leunend op een stokje met mijn neus ter hoogte van mijn knieën : wat een gids toch lijden kan!

In het derde bedrijf aan boord van de Mercator vroeg een braaf vrouwtje wie afgebeeld werd op de twee portretten in het kwartier van de commandant. Ik verduidelijkte heel sereen : "Koning Albert I en koningin Elisabeth".

Na nog een korte stadsrondleiding verdwenen ze in de gure voorjaarswind be kroond met regen.

Hun eerste reis naar Oostende!

We reizen om te leren door 't ganse land
En hebben als wij keren, ook meer verstand!



1st WORLD LOGO DESIGN BIENNALE OOSTENDE-BELGIE-EUROPA

21 september - 30 september - 2 oktober 1994

ondertitel : FLANDERS WORLD SYMBOL FESTIVAL

(organisatie : International Trademark Center (ITC vzw))

thema : DESIGN FOR A BETTER WORLD IN 2000

inhoud : tweejaarlijks internationaal designfestival & werelddolloquium

Internationaal Design Colloquium (22.09 t.e.m. 24.09.1994)
in Thermae Palace Congres Hotel : spreekbeurten, video/film
+ rondleidingen, recepties/banket

bezoekers : verantwoordelijken uit de econ. en cult. sector,
overheidsdiensten, afgevaardigden uit de wereld
van reclame, media, kunst, uitgeverijen, design,
drukkerijen, creatief publiek enz..

Tentoonstellingen op 6 lokaties in Oostende

Bezoekers kunnen kennis maken met het werk van honderden internationale top-designers, leidinggevende designbureaus en de pioniers op het gebied van visuele communicatie en logo-design. Verscheidene top-designers zullen persoonlijk aanwezig zijn; ze komen uit meer dan 40 landen en de 5 continenten.

1. MUSEUM VOOR MODERNE KUNST (PMMK)

- Japan Design/Japan Graphics : graphics, logosculptures, objecten & posters : een selectie van de beste professionele grafische vormgeving uit Japan met o.a. Takenabu Igarashi (one-man show) , Ikko Tanaka, Shin Matsunaga (benesse show), Yusaku Kamekura...
- Japon Joconde : 100 symbolische variaties op Mona Lisa twee van de beroemdste hedendaagse kunstenaar-designers uit Japan, Shigeo Fukuda & Makoto Nakamura, geven een vrije grafische interpretatie met gedrukte computer-toepassingen op de Mona Lisa van Leonardo Da Vinci, als informatie wat de moderne techniek bij realisatie van vormgeving (design) mogelijk maakt.
- Design structures : H. Kapitzki, P. Ibou, D. Consuegra.. een selectie grids en patronen (stramienen) van bekende designers op monumentale wijze voorgesteld als bewijs van plasische, grafische waarde door een geometrisch impact (sic!)

- Art symbols : een selectie symbolen (merken) van de bekendste musea in de wereld, op expressieve en monumentale wijze voorgesteld.
- Logo posters : een selectie affiches die een logo of symbool als drager hebben van befaamde designers.
- Logo figures (ond. voorb.) : selectie populaire logo-figuren, objecten, emailborden, lichtbakken als reclameobjecten maar artistiek te bekijken als consumptiekunst.

2. STEDELIJK MUSEUM VOOR SCHONE KUNSTEN

selectie top logo's uit de 5 continenten
 symbolen met een thema
 (1000 inzendingen)

3. THERMAE GALERIJ

selectie hotelsymbolen + overheidsdesign (ond. voorb.)

4. CASINO-KURSAAL

geschiedenis van het symbool
 90 vlaggen van de aarde (Poolse inzending)
 een zoo van logo's

5. VENETIAANSE GALERIJEN

selectie Europese logo's (ond. voorb.)

6. MEDIA CENTER

Letters als symbolen / TV-symbolen (ond. voorb.)

UIT ONZE MUSEA

** MUSEUM VOOR RELIGIEUZE KUNST

Sebastiaanstraat 41

open van donderdag tot maandag : 15 tot 18 uur
 (dus : dinsdag & woensdag gesloten)

RAYMOND CUPPENS (57) tot 30 september 1994

beeldhouwer en schilder

HULDE aan FELIX DE BOECK

** MUSEUMBALIE (hoek Kapellestraat/Wapenplein) fotoreeks "HET WAPENPLEIN VROEGER"

** STEDELIJK MUSEUM VOOR SCHONE KUNSTEN

XAVIER TRICOT (1955 Oostende) 03.09.94 - 26.09.94

Tentoonstelling recente kunstwerken (Molenaerzaal)
"Reproductie" en "reduktie"

d.w.z. de weergave en de vervorming van de werkelijkheid
aan de hand van fotografie, fotokopie en
zeefdruktechniek

WERNER WATTY (1952 Oostende) NOVEMBER

Kunstschilder-graficus-environmentkunstenaar;
aanvankelijk fig. kunstenaar die de dagelijkse dingen
weergaf; zijn grafisch werk uit de jaren '80 verwijst
naar de relaties tussen de mensen ;
creëert ruimtelijke composities in gemengde techniek
op PVC-profiel die in de ruimte zijn opgehangen.
(uit : N. Hostyn, Beeldend Oostende 1993)

STILLEVENS en BLOEMSTUKKEN van BELGISCHE KUNSTENAARS
1750 - 1914 : tentoonstelling november '94 - januari '95

** MUSEUM ENSORHUIS

ENSOR OP FOTO 01.06.94 - 31.05.95

portretfoto's van Ensor uit de museumverzameling

** HEEMMUSEUM "DE PLATE"

"IN HERINNERING AAN FOTO LUC" : thematentoonstelling
foto's van Oostende vooral na WO II

** MUSEUM VOOR MODERNE KUNST (PMMK)

RIK WOUTERS retrospectief 02.07.94 - 25.09.94

(zonder verlenging!)

Schitterend! Vooral uit privé-verzamelingen (met
nooit getoonde stukken!) samengesteld oeuvre-overzicht
van de te vroeg overleden RIK WOUTERS (Mechelen 21.08.1882
- Amsterdam 11.07.1916) die bekend staat als de meest
gezaghebbende figuur van het Brabantse Fauvisme.
Bijna 240 werken kunt u er bewonderen : sculpturen,
olieverfschilderijen, pastels, aquarellen en tekeningen.

JAN BEEKMAN (Meise 1929) 08.10.94 - 27.11.94

Hij leeft en werkt al een tiental jaar in Chicago, USA.
Kende in België al een actieve, vruchtbare periode als
beeldend kunstenaar en theaterontwerper.

In de jaren '50 vooral niet-figuratief werk in een donker
en duister koloriet. Later meer geometrische vormen, pure
en effen kleuren, daarop volgt een constructivistische
periode. Zijn werk wordt vervolgens figuratiever met
hoofden en handen; abstractie tgo. figuratie is het
volgende. Hij reist in de jaren '80 door de USA :
natuurimpressies als luchtfoto's gepresenteerd en
geometrische patronen en vormen uit de indianenwereld.

BRAM BOGART retrospectief 24.12.94 - 05.03.1995

(1921 in Delft als Bram van den Boogaart)

Werkt aanvankelijk als huisschilder, vanaf 1939 wijdt
hij zich volledig aan de schilderkunst. Na een eerste
min of meer expressionistische periode, stileert hij de
vormgeving en duikt de geometrisering op.....

Tot 1961 schakelt hij van de ene werkwijze (+ materie,
kleurgebruik) over op de andere.

In 1961 gaat hij op de grond werken en bevestigt jute
op een paneel en brengt daarop een cementachtige specie
aan van kleurpigment gemengd met olie, pigment met water,
mengverniss, verfdroogmiddel en krijt wit.

(te zijner tijd meer over hem)



Maar ook lachen kan om de taal uit de kindermond!

Ik heb dat vroeger al geschreven : mijn favoriete groep bij gidsbeurten zijn kinderen van 6 tot 12 jaar. Hun reacties zijn spontaan en zij stellen vragen en geven antwoorden waar je als gids echt plezier aan beleeft.... Voorbeelden?

*Op onze drukbezochte driemaster "Mercator", in de tentoonstellingszaal van het tussendek, waar o.a. een albatros opgesteld staat, vroeg een jongetje mij eens : "Waar sliep die piraat eigenlijk?" Ik antwoordde verbaasd : "Zeerovers, vriendje, die waren hier niet! Wel kadetjes!" "Maar meneer," riposteerde de deugniet, "jij weet dat niet! Ik heb daar zijn sabel zien liggen!". En hij wees mij naar de sierdegen, die in een uitstalkast pronkt, en behoorde tot de ceremonie-uitrusting van commandant Vande Sande.

*Op een andere keer stelde ik na het einde van de rondgang op het opleidingsschip de vraag aan een klas tienjarigen : "Hoeveel frank - denken jullie - heeft de Mercator in 1932 gekost aan de Belgische staat?" De kinderen bekeken mij alsof zij het in Keulen hoorden donderen. Tot hun mateloze bewondering stak een knaapje de vinger op en antwoordde : "Honderdenzeventien duizend miljoen". Ik bulderde van het lachen. De hele bende blikte vol verontwaardiging naar die balkende ezel. Toen ik het juiste bedrag noemde, werd hun blik zelfs misprijzend. Zij vonden de prijs van hun kameraadje formidabel en heel wat indrukwekkender dan die povere negen miljoen!

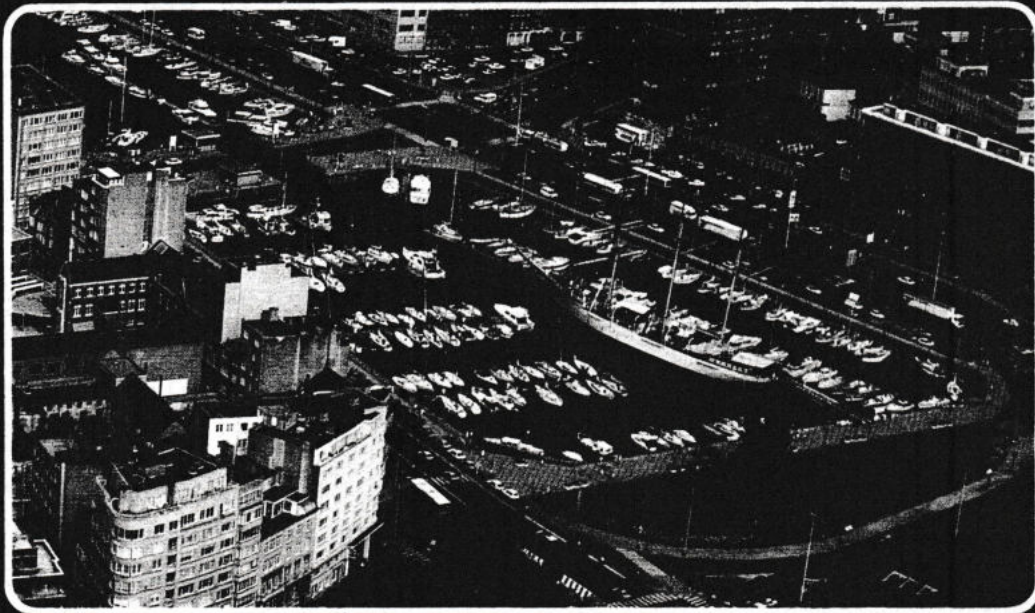
*Nog op het schoolschip had een juffertje graag geweten waar-toe die enorme stokken dienden, die op de voorsteven per twee onder elkaar ophangen aan een rek.

Ik wilde eens kluchtig doen, greep één dezer staken vast, en gebaarde een biljartstoot te geven..."Kijk," zei ik,"deze stok werd door de kadetjes gebruikt om te biljarten!"

Nu moet u weten dat deze loodzware balk wel enigszins een vergrote vorm heeft van een biljartstok ; rond, met bovenaan een rood geschilderde top, en onderaan, een rechthoekig gedeelte, ook in 't rood geverfd. Zo rap als de bliksem merkte deze "Dolle-Mina-in-spe" op : "Zeg, meneer, die kadetjes waren zeker reuzen!" Patat! Schaakmat!

De gids stond daar perplex met zijn mond vol tanden en grijnslachte eens schaapachtig. Om de schijn te redden, stapte hij naar de kaapstander, stak de stok met het rechthoekige uiteinde in één der acht openingen, en bootste het maneuver van de kadetjes na, om het kabeltouw in te halen, en soms ook om het anker te lichten.

oostende



*Tijdens een wandeling langs de verkoopstanden van onze vis-trap, riep een meisje plots tegen haar vriendinnetje :
"Kijk eens naar die vis! Hij heeft de mazelen!" Daarbij wees zij met de vinger naar de mooie, rode, ronde vlekjes op de huid van een "ploate".

*Op het domein Prins Karel hebben wij verleden jaar ook heel wat meegemaakt. Zo kwam ik eens met een groep van de voorkant van de eerste observatiebunker en wij daalden de trappen af naar de lange open loopgracht. Een dreumes fleemde : "Gaan wij nu naar dat doolhof, meneer?"
Tijdens mijn uitleg bij de open geschutsbedding van de Aachen-batterij, maakte een andere sloeber de gepaste opmerking : "Het is toch spijtig dat hier geen kanon meer staat!". Ik vertelde hem dat de beheerder van het domein zo'n echt kanon op de kop tracht te tikken. Hij knikte instemmend toen ik hem verzekerde dat hij volgend jaar eens moest terugkeren, want dat er een grote kans bestond, dat er dan zo'n kanon opgesteld zou zijn. Daarop juichte het jochie : "Joehoe! En zal dat kanon dan een schot lossen!"

*Ter gelegenheid van de open deur-dagen van de stedelijke musea, heb ik eens gegend in onze "Peperbusse".

Op de eerste verdieping heeft de heer P. Claes een merkwaardig museum ingericht met o.a. de door hem vervaardigde maketten van de vroegere St.-Pieterskerken. Een leuk baasje had met veel interesse staan luisteren toen ik uitlegde dat het beeld een kluizenares voorstelt. Zij heeft er volgens een legende drie jaar opgesloten geleefd, werd door de duivel bekoord, en is tenslotte van ellende en ontbering omgekomen.

In de linkerhoek van de toren is een donkere spelonk bewaard gebleven, waarlangs het vroeger mogelijk was boven het gewelf van de kerk te lopen. Dat kereltje vroeg mij met wijd-opengesperde, rollende ogen: "Is dat hier dat die "toverheks" opgesloten werd?".

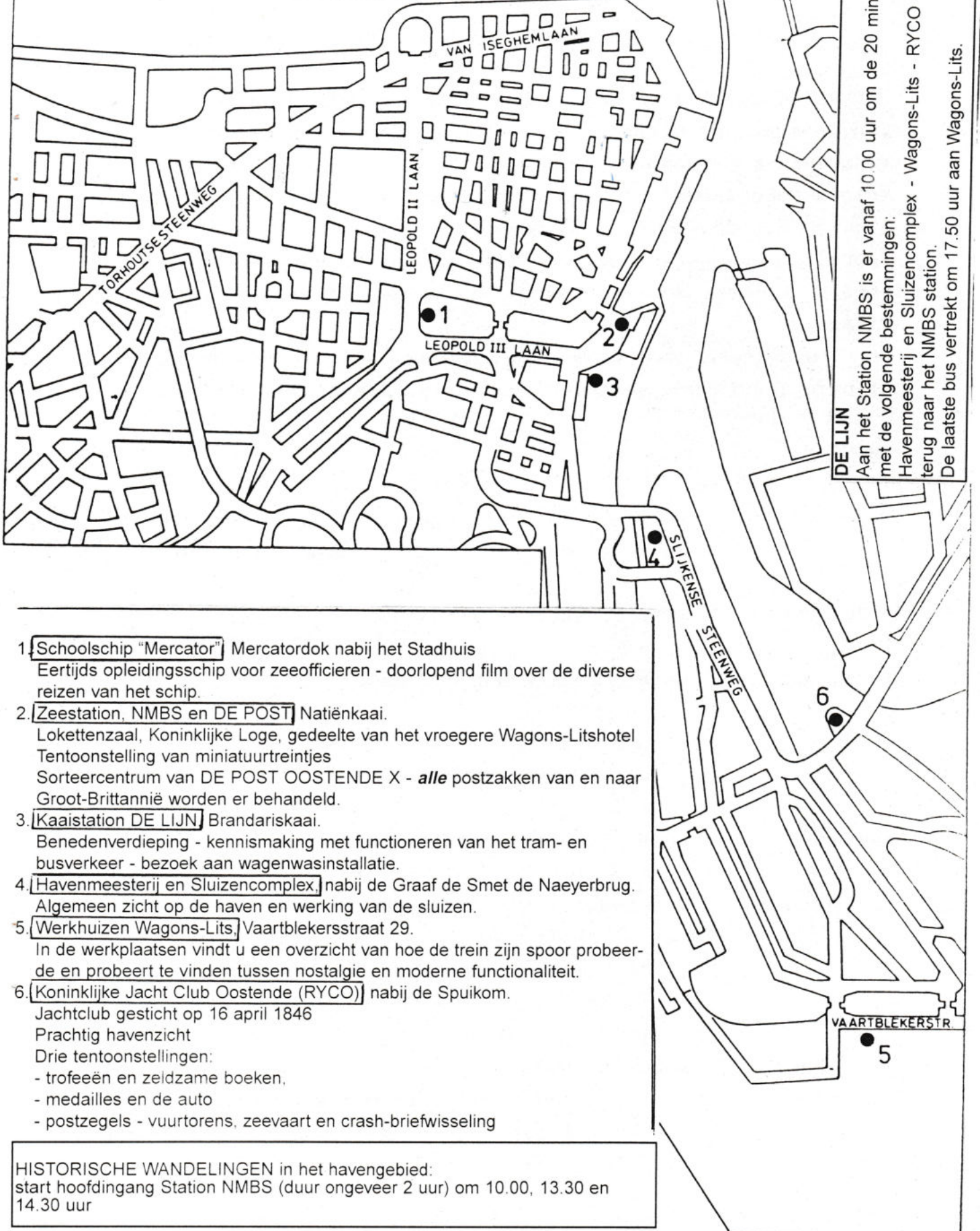
OPEN MONUMENTENDAG 11 SEPTEMBER 1994

OOSTENDE: 10.00 tot 18.00 uur

SCHOOLSCHIP MERCATOR: 10.00 - 13.00 en 14.00 - 18.00 uur

IN ALLE GEBOUWEN DOORLOPEND UITLEG DOOR DE GIDSENKRING

"LANGE NELLE"



1. **Schoolschip "Mercator"** Mercatordok nabij het Stadhuis
Eertijds opleidingsschip voor zeeofficieren - doorlopend film over de diverse reizen van het schip.
2. **Zeestation, NMBS en DE POST** Natiënkaai.
Lokettenzaal, Koninklijke Loge, gedeelte van het vroegere Wagons-Litshotel
Tentoonstelling van miniatuurtreintjes
Sorteercentrum van DE POST OOSTENDE X - *alle* postzakken van en naar Groot-Brittannië worden er behandeld.
3. **Kaaistation DE LIJN** Brandariskaai.
Benedenverdieping - kennismaking met functioneren van het tram- en busverkeer - bezoek aan wagenwasinstallatie.
4. **Havenmeesterij en Sluizencomplex**, nabij de Graaf de Smet de Naeyerbrug.
Algemeen zicht op de haven en werking van de sluizen.
5. **Werkhuizen Wagons-Lits**, Vaartblekerstraat 29.
In de werkplaatsen vindt u een overzicht van hoe de trein zijn spoor probeerde en probeert te vinden tussen nostalgie en moderne functionaliteit.
6. **Koninklijke Jacht Club Oostende (RYCO)** nabij de Spuikom.
Jachtclub gesticht op 16 april 1846
Prachtig havenzicht
Drie tentoonstellingen:
 - trofeeën en zeldzame boeken,
 - medailles en de auto
 - postzegels - vuurtorens, zeevaart en crash-briefwisseling

HISTORISCHE WANDELINGEN in het havengebied:
start hoofdingang Station NMBS (duur ongeveer 2 uur) om 10.00, 13.30 en 14.30 uur

DAGUITSTAP NAAR WALCHEREN IN HET NEDERLANDSE ZEELAND

ZATERDAG 24 SEPTEMBER 1994

Dat is de dag waarop onze vereniging een begeleide en gegidste excursie organiseert naar Walcheren in de Nederlandse provincie Zeeland.

Weinig Nederlandse streken zijn zo getekend door zee en wind als de Zeeuwse vlakten.

Vooraf op Walcheren heeft de mens ononderbroken een felle strijd moeten leveren tegen het water, tegelijk vriend en vijand.

De historische havensteden Middelburg, Veere en Vlissingen zijn de versteende verhalen van een rijk maritiem verleden.

PROGRAMMA :

- 7.45 uur vertrek aan de Stedelijke Visserijschool
 John Bauwens (voldoende parkeergelegenheid!)
- 9.20 uur veer Breskens - Vlissingen
- 10.30 uur geleid bezoek aan Middelburg
- middag uitgebreide brunch-koffietafel in Veere
 en wat vrije tijd
- namiddag geleid bezoek aan Vlissingen
- 's avonds avondmaal in de Belgische Loodsensociëteit
 met prachtig uitzicht op het drukke
 scheepvaartverkeer op de Westerschelde

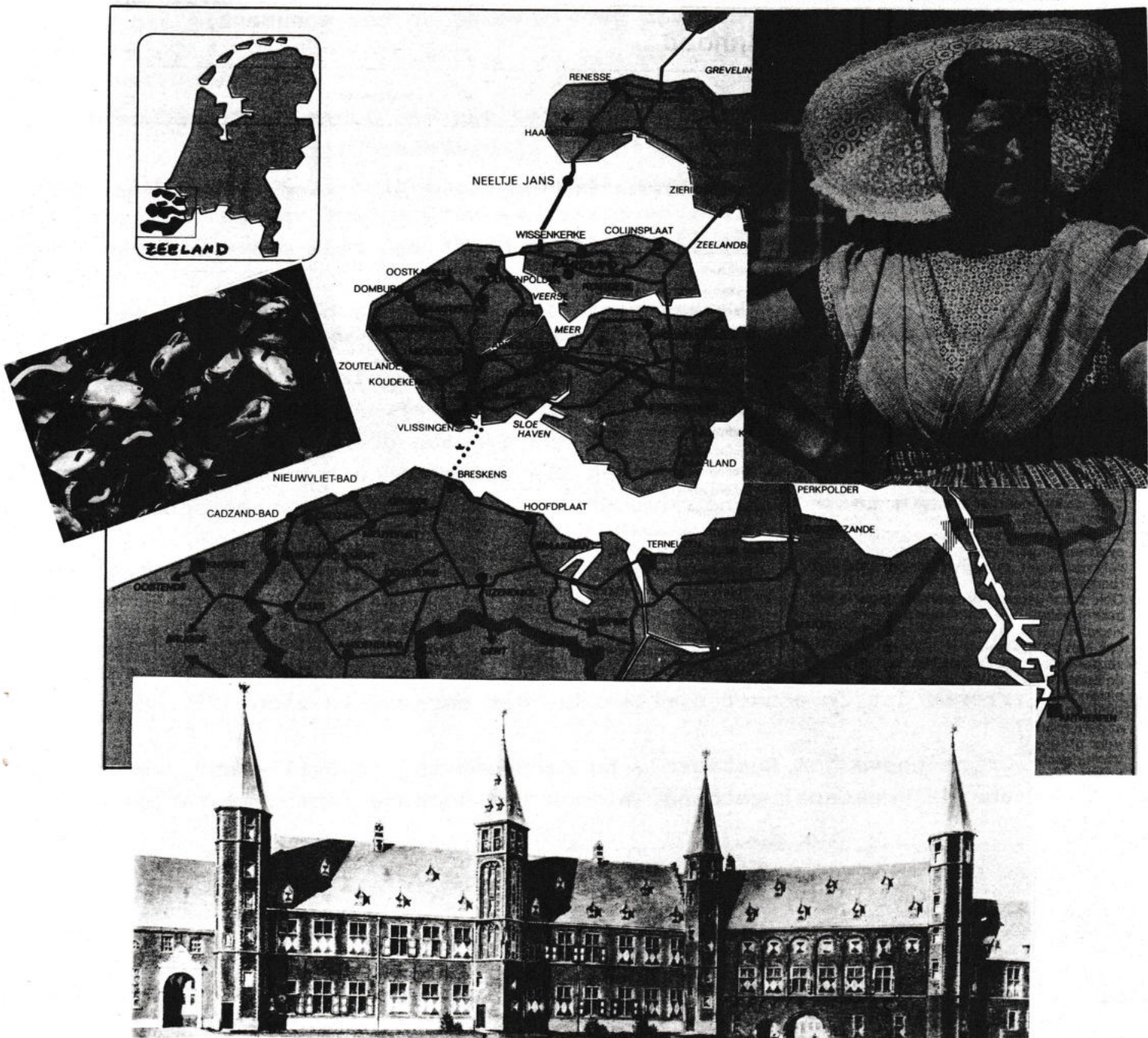
menu : soep
 mosselen (als nodig variant)
 friet
 koffie

22 à 22.30 uur aankomst Visserijschool Oostende

prijs : 1200 frank, alles inbegrepen!

Wie deze boeiende uitstap o.l.v. onze zeewaardige "Lange Nelle"-kapitein M. Loy wil meemaken, moet zich zo snel mogelijk telefonisch melden bij onze secretaris Marcel Braet op het nummer (059) 26. 76. 31.

en 1200 frank overschrijven op rekening 068 - 2075070 - 73 t.n.v. Westvlaamse Gidsenkring, afdeling Oostende Lange Nelle 8400 Oostende met de vermelding uitstap Walcheren + aantal personen.



Op zaterdag 21 mei 1994 werd deze landelijke wandelroute ingestapt. Tijdens de voormiddag liet de gietende regen vermoeden dat deze activiteit letterlijk in het water zou vallen. Gelukkig klaarde de hemel omstreeks de middag uit en zelfs de zon zorgde voor een optimistisch teken.

Klokslag 14.30 uur startte de wandeling aan de "Kathedraal van het Noorden". De ruim 30 aanwezigen werden verwelkomd en luisterden geïnteresseerd naar de ontstaansgeschiedenis van het vroegere "Latfinga".

De stalen gordel rondom de zich in eer herstellende OLV-kerk vroeg wat uitleg en binnenin kon men vaststellen wat de renovatie van dit monument precies inhoudt.

Precies 6 jaar geleden vierde het dorp uitbundig "Leffinge 1000". Als enige getuige daarvan werd gewezen op het monumentje aan de achterkant van de OLV-kerk.

Bij het scholencomplex, graadmeter van het jonge Leffinge, werd verteld dat er alleen al in het kleuteronderwijs 72 Leffingenaartjes school lopen.

Via de Groenhagestraat bereikten we het restant van de vroegere "Groenhagemolen" (1871). Leffinge heeft een rijk molenverleden.

De kronkelige Wilskerkestraat (1872) volgend, bereikten we de eerste grote hoeven en hielden halt nabij de "Caïphashoeve".

Bijna werd de groep uiteengejaagd door een fikse regenbui, maar gelukkig was die na vijf minuten over.

De Caïphashoeve" werd onlangs overgenomen door een jong landbouwersechtpaar : Bart en Els Desaegher uit Noord-Brabant. Leffinge telt 72 landbouwbedrijven en 3 landbouwvennootschappen.

De historische Fleriskothoeve, destijds geschonken door Filips van de Elzas (1171) aan de Orde van de Tempeliers, trok onze aandacht. De geschiedenis van deze eerste landbouwnederzetting, alsook de legende van Fleris kwamen aan bod. Maar het spook van Fleris dat de eeuwen overleefde, was nergens te zien.

Op de hoeve "'t Rustoord", nu herdoopt in "'t Stilleven", werd ons de veestapel getoond, alsook het moderne landbouwmaterieel.

De afwatering van de polders gebeurt hier niet zozeer door natuurlijke afvloeiing. Het pompemaal aan het Legeweggeleed toonde ons hoe men dit probleem oplost.

Wat verder in de Fleriskotstraat werden we warm onthaald op het "Ieperleedhof" van Gilbert en Christiane Goemaere-Sys.

De perfecte uitleg van deze landbouwer over het kweken van het holsteiner melkvee zorgde voor aandachtige luisteraars.

Het kweken van konijnen en het bereiden van kaas werden door Christiane vakkundig uitgelegd. Menig wandelaar kon achteraf het thuisfront verblijden met een hoeveelheid streekeigen jonge kaas.

Via de oude tramweg (1905) vatten we de terugtocht aan.

Tijdens de drie uur durende wandeling kreeg iedereen heel wat informatie over het landelijke Leffinge.

Dank aan allen voor de deelname en ook aan de landbouwers die hun medewerking verleenden!

LEFFINGE

Na 7 maanden voorbereidingswerk door Luc Dupon

Historische wandeling

Stadsgids en Leffingenaar Luc Dupon werkte gedurende de voorbije maanden een historische wandeling uit over zijn dorp. Vorige zaterdag werd deze voor het eerst daadwerkelijk afgestapt.

Twee jaar geleden behaalde Luc Dupon het officiële diploma van gids, na een cursus gevolgd te hebben bij de Oostendse gidsenkring Lange Nelle. Sedertdien was hij eveneens actief lid van de vereniging. Vorig jaar werd hem gevraagd een historische wandeling te willen uitwerken in Leffinge. Gedurende zeven maanden heeft hij eraan gewerkt, het werd een interessant en boeiend traject van zo'n zes kilometer.

Historische littekens

Zes jaar geleden vierde Leffinge haar 1000-jarig bestaan. Uit deze lange periode resteren tal van interessante overblijfs-



Ondanks het minder goede weer stapten vorige zaterdag ruim dertig deelnemers mee voor de eerste historische wandeling in Leffinge. (Foto Lysiane)

len. We starten onze wandeling aan de kerk van Leffinge, om daarna de resten van de Groenhagemolen uit 1871 te gaan bezichtigen. Langs de Hoge Dijkweg, in de 9e eeuw aangelegd door de Friese bevolking om van Stene naar Mannekensvere te kunnen gaan, gaat het naar de Fleriskothoeve. Deze hoeve uit de 8e eeuw behoort tot één van de oudste landbouwnederzettingen, samen met het Kalkaertsleem. In 1171 werd de hoeve door Filips van de Elzas trouwens aan de Orde van de Tem-

peliers geschonken en op deze plaats vertellen we eveneens de legende van Fleris. Naast nog tal van andere historische bezienswaardigheden, bezochten we tevens de hoeve van Dirk Pittery waar we een uiteenzetting kregen over het machinepark en het mestvee. Ook de hoeve van Gilbert Goemaere werd met een bezoekje vereerd. Hier kregen we een woordje uitleg over het melkvee, kaasbereiding in de konijnenkwekerij. Gezien Leffinge voor 75 procent uit landbouwgrond bestaat en 72 hoe-

ven telt, vond ik het meer dan verantwoord om deze twee bezoeken aan de historische wandeling toe te voegen. De deelnemers waren er trouwens bijzonder enthousiast over," vertelde Luc Dupon.

Deze historische Leffingewandeling wordt nog eens overgedaan op de zondagen 17 juli en 7 augustus. Bij deze wandeling is een uitgebreide brochure te verkrijgen aan de prijs van 50 fr. bij Luc Dupon, Fleriskotstraat 71 in Leffinge ☎ (059)30.26.19. (Katrien)

DE VROEGSTE GESCHIEDENIS VAN NIEUWPOORT

Een havenstad en omgeving
in Westelijk Vlaanderen tot 1386

R. Degryse

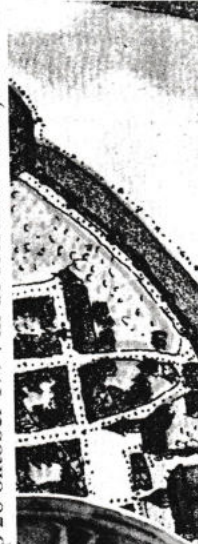
TECHNISCHE GEGEVENEN:

omvang: ongeveer 175 blz.
met tal van zwart-wit foto's en kaarten
papier: maco satiné 115 gr.
gesneden formaat: 21 x 29,7 cm.
afwerking: garen genaaid met geplastificeerde slappe kaft

Voorintekenaars tot 15 september 1994
995 fr. + 100 fr. verzendingskosten (in België)
Verkoopprijs: 1.300 fr. (afhaalprijs)

Verschijningsdatum: 28 oktober 1994

De voorintekenaars kunnen het boek afhalen tijdens de voorstelling
op 28 oktober 1994 in de feestzaal Vismijn te Nieuwpoort om 20u.



Inhoud

1. De oorsprong
Sandeshoved en de IJzerinham in de 11de en 12de eeuw; De stichting van Nieuwpoort (1163); De eerste ontwikkeling van Nieuwpoort; De beroerte van 1236
2. De stad en haar omgeving
De stad; Het duinen- en polderlandschap; De waterstaat; De vuurbakens
3. De maatschappij
De bevolking; De kerkelijke gemeenschap; De opstand van 1328 en zijn nasleep
4. De economie
Het havenbedrijf; De zeevisserij en de scheepvaart; De agrarische en ambachtelijke bedrijven; De vishandel en de tolvrijdom in Vlaanderen
5. De overheid
De schepenen en het schependom; De baljuw van Veurne en het baljuwschap Nieuwpoort; De amman en het erfelijk ammanschap
6. De rechtspraak
Het formalistische recht van de keure van 1163; De afbakening van de strafrechtelijke bevoegdheid (1284); De rechtspraak tot aan het Kassels bewind (1302-1324); De rechtspraak tijdens de Kasselse periode (1324-1350); De rechtspraak onder Lodewijk van Male (1350-1383)
7. De akkoorden met Veurne-Ambacht en het Brugse Vrije
8. De betrekkingen met Lombardsijde
De stichting van Lombardsijde (1249); De gemeenschappelijke keure van Lombardsijde en Nieuwpoort (1269); De verhouding tot Lombardsijde na 1269
9. De politieke context
De politieke context tot 1302; De oorlogstoestand in 1302 en daarna;
De Kasselse kwestie (1324-1350); De reïntegratie en de ramp van 1383
10. Slotwoord, bijlagen, bibliografie, bronnen en register

INTEKENSTROOK

naam van de overschrijver

adres

telefoon

bestelt hierbij ... exemplaren van

"Vroegste Geschiedenis van Nieuwpoort..." aan 995 fr./st. = (btw incl.)
LET WEL!

Uw voorinschrijving en stortingsbewijs moeten ons vóór 15 september 1994 bereikt hebben om opgenomen te worden in de voorintekenlijst die vermeld wordt in het boek. Het boek kan bekomen worden door overschrijving van het verschuldigde bedrag op rekeningnummer 750-9081274-01

'de rode bles', Louisweg 43, 8620 Nieuwpoort

Er wordt wel eens beweerd - en terecht - dat de "aangespoelde" Oostendenaars de strafste en meest waardevolle elementen worden van onze Koningin der Badsteden.

Afkomstig van Koekelare, waren de ouders zich met hun vier zonen te Oostende komen vestigen. In dit verhaaltje gaat het alleen over M., één der broers. Hij was op meer dan één gebied een echt haantje-de-voorste. Zo zorgde hij ervoor dat het aantal inwoners van Stene en naderhand van Mariakerke zich geleidelijk uitbreidde met elf eenheden, d.i. zeven kloeke jongens en vier blozende meisjes. Hij was aannemer van metselwerken en eiste dat zijn mannelijk nageslacht hetzelfde beroep zou uitoefenen want, zo zei hij - en weerom terecht - "Het is wel een zware stiel, maar een metselaar heeft altijd werk!".

Over zijn rijk-gevuld en oneindig-gevarieerd leven valt een boekdeel te vullen. Ik moet mij hier uiteraard beperken tot een paar anekdotes.

Eens heeft hij in de Aartshertogstraat het huis gebouwd van de onderwijzer G. Hij had zo pas de grondvesten uitgedolven en moest een dringende boodschap doen. Ondertussen gaf hij opdracht aan C., de tweede oudste zoon, om de "kiekens uit te halen". C. dacht dat hij bedoelde de kippenren te openen in het aanpalende perceel, dat eveneens toebehoorde aan de heer G. Toen de vader terug kwam, werd hij op straat verwelkomd door een paar dozijn kakelende kuikens...

Het kostte heel wat moeite om al dat pluimvee weer veilig binnen zijn omheining te drijven. Nu moet u weten dat in metselaarsjargon met "de kiekens uithalen" bedoeld wordt, de klei- en aardekluiten wegscheppen die overblijven wanneer met de spade gewerkt wordt. C. als neofiet in het vak, had dat bevel letterlijk opgevolgd.

Gedurende WO I werden alle radiotoestellen door de Duitse bezetter opgeëist. Ieder gemeentebestuur werd belast met de inzameling ervan. Onze held verscheen op het toneel van Stene met een vreemdsoortige radio. Reeds bij het overhandigen ervan "verschoot" de bediende van het buitensporig zwaar gewicht, vergeleken met het eerder kleine model. Bovendien bleek de inhoud van een labiel evenwicht, zodat alles van links naar rechts en vice versa scheen te verschuiven. Geen wonder dat de beambte wantrouwig informeerde : "Zeg M., van welk merk is je radio? Wil je ze eens open maken?"

"Daar heb ik geen verstand van!", riposteerde M. gevat. Zo was de aangestelde verplicht zelf een hamer en een breekijzer erbij te halen, want schroeven waren nergens te bespeuren.

En wat bleek? Vader G. had eigenhandig een zgn. radio ineengetimmerd, en had er twee bakstenen ingestopt. Zijn echt radiotoestel had hij thuis veilig weggeborgen in een vals plafond, om verder de Engelse uitzendingen te kunnen beluisteren....

M. stelde er prijs op elke avond zijn tanden te poetsen. Nu gebeurde het eens dat hij hierbij vreselijk kabaal maakte, en al zijn ingewanden scheen uit te braken. Hij eiste dat terstond een tube tandpasta van betere kwaliteit werd gehaald. M. had nl. een tube in de lade gevonden en zonder de inhoud te controleren, had hij het "Veeth"-ontharingsmiddel van zijn vrouw gebruikt....Dat hij zin voor humor had, bewees M. eens toen hij vroeger dan gewoonlijk thuis kwam.

Een doordringende, lekkere braadgeur ontsnapte uit een pot, waarin een koppel jonge duifjes langzaam gaar stoofden. Ondanks het hevig protest van zijn oudste dochter J., dat deze voor moeder bestemd waren, peuzelde hij de twee duifjes likkebaardend naar binnen. Hij gooide de beentjes terug de pot in en vertrok fluitend naar veiliger oorden... De schelm begroette 's avonds zijn vrouw met "Roekedekoe, roekedekoe!" en overhandigde haar een paar kilo schullen : "Vis is veel beter voor uw cholesterol!".

Zijn geliefkoosde spreuk luidde : "Eigen heerd, is goed (goud) weerd!" en hij wist verduiveld goed waarom, de sympathieke deugniet! Meer dan drie jaar bestookte hij hiermee zijn dochter J., tot zij tenslotte zwichtte voor zijn overredingskracht.

De bouwplannen werden gesmeed. De praktische uitvoering wenkte... Schoonzoon O. kon hij als hulpje gebruiken, want niet zonder leedvermaak grijslachte hij : "Een beetje gymnastiek zal die jongen deugd doen!". Bovendien kon hij "een vette daghuur verdienen" (dixit M.). Aldus geschiedde. Die schoonzoon nam meteen een volle week vakantie (of liever dwangarbeid). Zijn allereerste taak bestond erin om mee te helpen de kelder uit te delven. Na twee uur de spade te hebben gehanteerd, vertoonden de tere handjes van bureaubediende O. reeds ettelijke bloedige wonden. Zo vlug gaf deze het echter niet op, want als oorlogsveteraan had hij een harde leerschool meegemaakt en hij herinnerde zich nog levendig het alom gekende devies van de Duitse bezetter : "Niemals kapituleren!"

Hij spurtte naar zijn appartement en verscheen opnieuw op het slagveld met twee enorme leren handschoenen, afkomstig van een "motard" van het Belgische leger... Nadat een diepe, rechthoekige kuil werd uitgegraven, zou vader M. beginnen met het metselwerk.

Schoonzoon O. kreeg nu als taak kruiwagens met bakstenen te vullen, en deze rondom de rand van de put uit te laden en op te stapelen. In die tijd was O. nog vol levenslust en vuur....

Hij wilde zijn schoonbroers eens tonen welke krachtpatsers de Meibomenaars zijn!

Hij kwam aandraven met een volle vracht bakstenen, maar in zijn voortvarendheid kon hij niet tijdig meer stoppen, en het wiel van zijn kruiwagen schoof over de rand van de kuil.

Eén baksteen vloog in de diepte, en kon nog net onderschept worden door M. Dank zij deze reflex behoedde hij aldus zijn hoofd van een gapende wonde. Schoonzoon O. hield de kruiwagen echter stevig vast, en slaagde erin, met inzet van zijn laatste kruimeltje energie om kruiwagen en bakstenen uit het ijle te lichten tot op de begane grond. M. stond dit geklungel met koleirige blikken af te keuren, terwijl hij luidop tussen zijn tanden siste "Pennelekker! Pennelekker!".

Die eerste week van september 1955 was het snikheet. De zon brandde ongenadig van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.

Alhoewel hij de naaktheid van zijn schedelhuid beschermd had met een wit jockey-petje, werd O's kaalkop toch verbrand, zodat de bruine korsten uitgroeiden tot een soort miniatuur-landkaart van België...

Tien uur en half per dag, en dat zes dagen aan één stuk, heeft O voor metselaarsknecht gespeeld. Zo'n werkdag scheen eindeloos.... In zijn ogen moest de langste dag van 6 juni 1944 ook zo verlopen zijn!

Geen enkele Zwitser of kameel heeft in één week meer gedronken dan hij. 's Avonds kreeg hij geen hap voedsel meer door zijn ugedroogde keel maar anderzijds had hij dorst, een onlesbare dorst...Na die eerste week was hij 6,5 kg lichter geworden. Tijdens zijn militaire opleidingsperiode was O. in zes weken tijd 6,5 kg vermagerd.

Hetzelfde resultaat bereikte hij nu in amper zes dagen!

Dus dames, wilt u zonder problemen afslanken, volg dan de gouden raad, deze keer niet van tante Kaat, maar van O. je maat : "Laat u engageren als metselaarsdienster!" Succes gegarandeerd! Op voorwaarde natuurlijk dat de prestaties geleverd worden zoals in de "goede, oude tijd", d.i. zonder mechanische hulpmiddelen en met pure mankracht, pardon, pure vrouwkracht, bedoel ik. Bovendien is voor een optimaal rendement een verschroeiend zonnetje een "must".

epiloog

Maar daarmee was voor O. de kous nog niet af. M. zorgde ervoor dat zes camions teelaarde achter het huis gestort werden, zodat O. zelf een groenten- en bloementuin kon aanleggen. Bovendien heeft O. nog vijf weken lang d.i. tot de ruwbouw voltooid was, 's morgens vroeg, voor hij zijn zware dagtaak op het stadhuis begon, een enorme ton water gevuld. Dit grondwater werd door O. emmer per emmer geschept uit een diepe, smalle put, die speciaal voor dit doel uitgegraven werd naast de kelder aan de voordeur. Dit water diende dan om mo(o)rtel te maken gedurende de dag. "Ja, ja" argumenteerde M.

" Een beetje gymnastiek, enz.."

Ook al het buiten- en binnenschrijnwerk diende afgewreven en twee keer geschilderd te worden. De binnendeuren (vijftien!) zelfs drie keer gevernist (aan weerskanten natuurlijk!).

Wat herhaalde M. telkens weer?

"Eigen heerd, is goed (goud) weerd!"

O. leerde nog andere spreuken, zoals :

"Als de vos de passie preekt, O. let dan op uw centen!"

Er wordt zoveel gezegd!

bv. "Iedere Belg heeft een baksteen in zijn maag!"

Of de versie van M. : "Iedere radio heeft bakstenen in haar binnenste!"

De betreurde zangeres Dalida kwam ook tot dezelfde conclusie : "Paroles, paroles, paroles..."

O. mijmerde "Oh, gelukzalige Diogenes in zijn ton!"

Als u soms het huis Gelijkheidsstraat 200 voorbijgaat, wees dan niet verbaasd, beste lezer(es), over die vreemde, zwoele zweetreuk, die nog altijd rond de bedoelde woning hangt....

14 wandelingen, 2 fietselingen, 6 museumbezoeken, een diavoorstelling, een bus rondrit en een boottocht
Duur: 1 of 2 uur

Onze toppers

Stadskernpromenade

Op en binnen het tracé van de oude Oostendse stadswallen (geslecht vanaf 1865) maakt u kennis met het hart van een moderne badstad die naast haar huidige toeristische infrastructuur ook af en toe herinnert aan haar glorieus verleden. Dat hart klopt tussen de Henri Serruyslaan, de Albert I-promenade, de Visserkaai en de Vindicivelaan.

Bustrip Groot-Oostende

(voor groepen met eigen bus)

Tijdens deze trip geeft de Koningin der Badsteden de meeste van haar charmes en geheimen prijs. En u merkt het wel, variatie in overvloed: de oudste stadskern, de urbanisatiepolitiek van Leopold II en de Koninklijke bouwwerken naar het westen toe, de renbaan, Raversijde met het voormalig domein Prins Karel, de luchthaven, het landelijke Stene, het Maria-Hendrikapark, de haveninstallaties aan de oostkant, de vismijn, het fort Napoleon in de duinen... en terug naar de jachthaven met de Mercator aan het winkelcentrum.

James Ensor

Korte wandeling met museumbezoek.

We volgen het spoor van Oostendes grootste artiestieke zoon James Ensor (1860-1949) vanaf zijn geboorteplaats via het atelier van zijn meesterwerken tot het huis dat hij het laatst heeft bewoond, het Ensormuseum, dat we bezoeken. Vervolgens bekijken we de Oostendse Ensorcollectie, olieverfschilderijen en grafisch werk, in het Stedelijk Museum voor Schone Kunsten op de 2de verdieping van het Feest- en Kulturpaleis aan het Wapenplein. Nabespreking kan met de liefhebbers gebeuren in Ensors stamcafé.

14 promenades à pieds, 2 randonnées à bicyclette, 6 visites de musée, une projection de diapositives, un circuit en bus et une excursion en bateau.
Durée: 1 ou 2 heures.

Nos promenades choques:

- Promenade dans le centre-ville
- Circuit en bus, Ostende et alentours (pour groupes en bus)
- James Ensor: courte promenade suivie d'une visite aux musées

14 Spaziergänge, 2 Fahrradtouren, 6 Museumbesuche, ein Diavortrag, eine Busrundfahrt und eine Boottour.

Dauer: 1 oder 2 Stunden.

Unsere Renner:

- Spaziergang im Stadtzentrum
- Busrundfahrt Gross-Ostende (Bus durch die Teilnehmer zu stellen)
- James Ensor: kurzer Spaziergang und Museumbesuch

14 walks, 2 cycling-tours, 6 visits to musea, a slides-projection, a bus-ride and a boat tour.

Duration: 1 or 2 hours.

Our hits:

- Walk in the city centre
- Bus trip 'Great-Ostend' (for groups with bus)
- James Ensor: short walk with a visit to the museums

ONZE VIERTALIGE WERFFOLDER

Werkgroep

onder
sous
in
in



aan
à
an
to

WESTVLAAMSE GIDSENKRING
AFDELING OOSTENDE
- LANGE NELLE -
Eekhoornstraat 20
B-8400 Oostende

- Ik wens meer inlichtingen
- Je désire de plus amples renseignements
- Ich möchte weitere Auskünfte
- I want more information

Naam • Nom • Name • Name:

Adres • Adresse • Anschrift • Address:

Postcode • Code postal • Postleitzahl • Zip-code:

Plaatsnaam • Lieu • Ort • Town:

Land • Pays • Land • Country:

Tel.:

Fax:



WESTVLAAMSE GIDSENKRING
AFDELING OOSTENDE
- LANGE NELLE -

**Bezoek Oostende met
een gids!**

**Visitez Ostende en
compagnie d'un guide!**

**Besuchen Sie Ostende mit einem
Fremdenführer!**

Pay a guided visit to Ostendi!

☒ Eekhoornstraat 20 - B 8400 Oostende

☎ 32(0)59 80 78 10 & 32(0)59 70 72 07

Fax 32(0)59 80 12 54

toelichtingen voor de leden van alle Oostendse kulturele verenigingen

BRIEFAKTIE KULTURELE VERENIGINGEN

Geacht Lid,

Hierbij vindt u een brief, geadresseerd aan Burgemeester en Schepenen van Oostende, met een aantal eisen gesteld door de kulturele verenigingen, leden van de Kulturele Raad Oostende.

De kultuur in het algemeen, en de kulturele verenigingen in het bijzonder, werden altijd stiefmoederlijk behandeld door het stadsbestuur. Met de gemeenteraadsverkiezingen in het verschiet, is het ideale ogenblik aangebroken om druk uit te oefenen op de politieke mandatarissen. Misschien zullen sommigen zich nu geroepen voelen om zich in te zetten voor onze eisen.

De leden van alle kulturele verenigingen zullen aangespoord worden om deze brief te verzenden. Wij rekenen daarom ook stellig op uw medewerking. Neem dus de brief, dateer, onderteken, schrijf er uw naam en adres bij, en bezorg hem zodra mogelijk op het stadhuis.

Als er straks honderden, misschien duizenden brieven op het stadhuis toekomen, kan "hen" dat onverschillig laten? Een paar brieven kan "men" stilletjes verliezen, maar een paar duizenden ... daar zal men rekening mee houden!

Samen zijn we sterk. Laat het ons bewijzen. Het is in ons aller voordeel.

Oostende,

Aan het Kollege van
Burgemeester en Schepenen
van en te

8400 OOSTENDE

Geachte Heer Burgemeester,
Mevrouw en Heren Schepenen,

Als actief lid van
(naam van de vereniging) zou ik u met aandrang willen vragen, nota te nemen van
onderstaande eisen. De verwezenlijking ervan zou de uitbouw mogelijk maken van een
volwaardiger kultureel leven in onze stad. Ik vraag u daarmee rekening te houden in
het programma van de volgende legislatuur ; wij staan immers voor de
Gemeenteraadsverkiezingen.

- **uitbouw van een volwaardig kultureel centrum, geen paleis ;**
- **een snelle realisatie van de stadsbibliotheek, gekoppeld aan het kultureel centrum ;**
- **het welvaartsvast maken van de betoelaging aan de kulturele verenigingen, zodat ze meer armslag krijgen ;**
- **de huurprijs voor okkasideel gebruik van de stadslokalen afschaffen en het opnieuw gratis uitlenen van materiaal ;**
- **een volwaardig statuut voor het personeel van de Kulturele Raad, met toevoeging van één supplementaire kracht ;**
- **een beleidsnota kultureel van het stadsbestuur in de volgende legislatuur, in overleg met de Kulturele Raad ;**

.....
.....
Ik hoop, Geachte Heer Burgemeester, Mevrouw en Heren Schepenen, dat u ernstig zult willen werken aan een oplossing voor deze reeds dikwijls gestelde eisen, en dat u deze bezorgdheid na de Gemeenteraadsverkiezingen zou willen overdragen aan de nieuwe bewindsploeg.

Met de meeste hoogachting.

Handtekening,

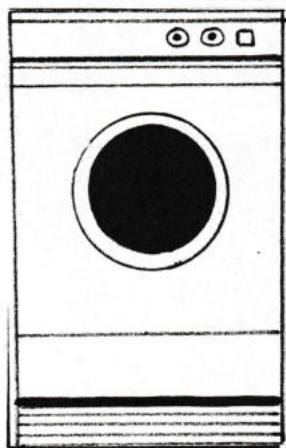
Naam en adres ondertekenaar :

Hotel - Restaurant

LUSITANIA

De Hr Tony Maeyaert
Visserskaai 35
8400 OOSTENDE

Uit sympathie



GLORIA

WASAUTOMATEN - KOELKASTEN
DROOGAUTOMATEN - AFWASMACHINES

*Gistelsteenweg 29
Torhoutsteenweg 406*

OOSTENDE

 059 / 70 52 74

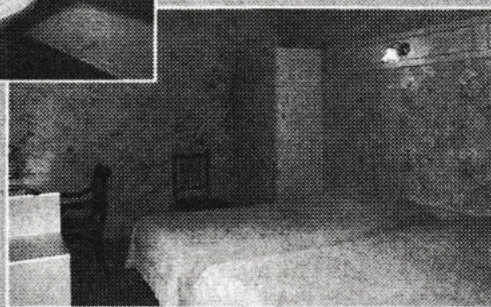


fotocopiehuis DESNERCK D.

Torhoutsesteenweg 196, 8400 OOSTENDE
Tel. 059 / 50.31.46

FOTOCOPIES AAN DE
GOEDKOOPSTE PRIJZEN

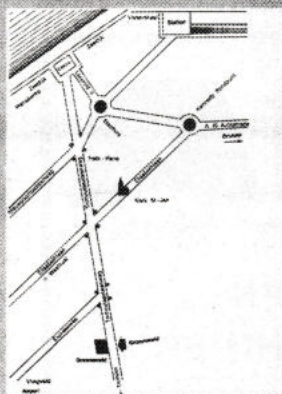
UIT SYMPATHIE



De moderne hotelkamers zijn van alle comfort voorzien: Badkamer met toilet, huistelefoon en individuele verwarming. De televisie is op aanvraag. Alle voorzieningen, de gastvrijheid en persoonlijke aandacht zullen uw verblijf zeker doen slagen.

Die modernen Hotelzimmer sind mit allem Komfort ausgestattet: Badezimmer mit Toilette, Haustelefon und individuelle Heizung. Ein Fernsehgerät ist auf Wunsch erhältlich.

Alle Anlagen, die Gastfreundlichkeit und persönliche Beachtung werden Ihren Verbleib gewiss gelingen lassen.



**Hotel
Restaurant
Feestzaal
«Groeneveld»**

Torhoutsesteenweg 655

Oostende

Tel.(059) 80 86 51 of

Fam. Panckoucke-Demytter

**HOTEL-RESTAURANT
Feestzaal
«GROENEVELD»**



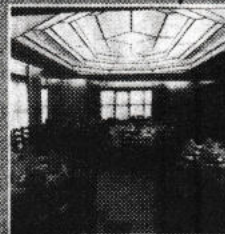
OOSTENDE

© Van Leer's Fotodis

Aan de rand van Oostende, waar U de drukte van de stad achter U heeft gelaten, ligt:

**Hotel-Restaurant-Feestzaal
«Groeneveld»,**

eenvoudig bereikbaar en voorzien van ruim voldoende parkeergelegenheid.



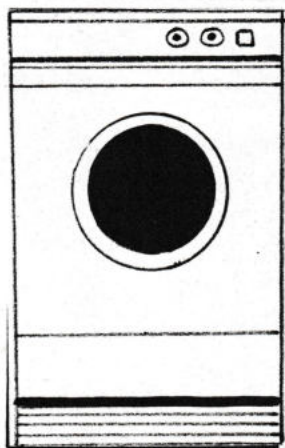
In Oostende en omgeving wordt de keuken van Hotel-Restaurant-Feestzaal «Groeneveld» ten zeerste gewaardeerd. De patroon, die zelf achter het fornuis staat draagt er zorg voor dat uitsluitend de beste en verse produkten worden gebruikt. Alles op een creatieve en fantasievolle wijze gepresenteerd. Tijdens uw verblijf hoeven de kinderen zich zeker niet te vervelen, onze tuin is voorzien van een leuk speelplein.

Hotel - Restaurant

LUSITANIA

De Hr Tony Maeyaert
Visserskaai 35
8400 OOSTENDE

Uit sympathie



GLORIA

WASAUTOMATEN - KOELKASTEN
DROOGAUTOMATEN - AFWASMACHINES

Gistelsteenweg 29
Torhoutsteenweg 406

OOSTENDE

 059 / 70 52 74



fotocopiehuis DESNERCK D.

Torhoutssteenweg 196, 8400 OOSTENDE
Tel. 059 / 50.31.46

FOTOCOPIES AAN DE
GOEDKOOPSTE PRIJZEN

SPECIAAL ELECTROZAAK MET DIENST NA VERKOOP

Torhoutsesteenweg 171 / 173 - 8400 Oostende

Tel. (059) 70 41 19

Fax (059) 80 63 85

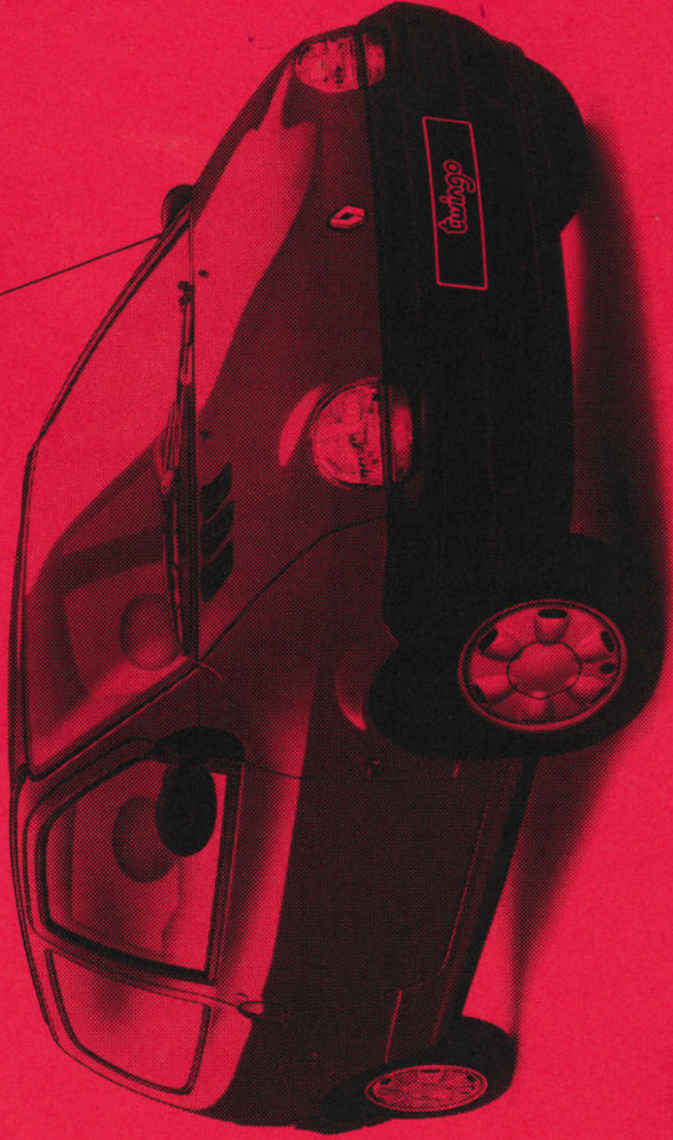
BTW. 416.811.869



B.V.B.A.

STEVEN COMFORT

TWINGO STAAT KLAAR VOOR EEN PROEFRIJT!
KOM EENS KIJKEN NAAR EEN NIEUW
IDEE VAN AUTO.



TWINGO. WAT EEN LEVEN JE DAARMEE KUNT BELEVEN.



N.V. AUTOBEDRIJF VERMEIRE

Torhoutsesteenweg 693

B - 8400 OOSTENDE

☎ 059 / 70 51 47

B.T.W. 407.127.014 FAX: 059/80 83 06